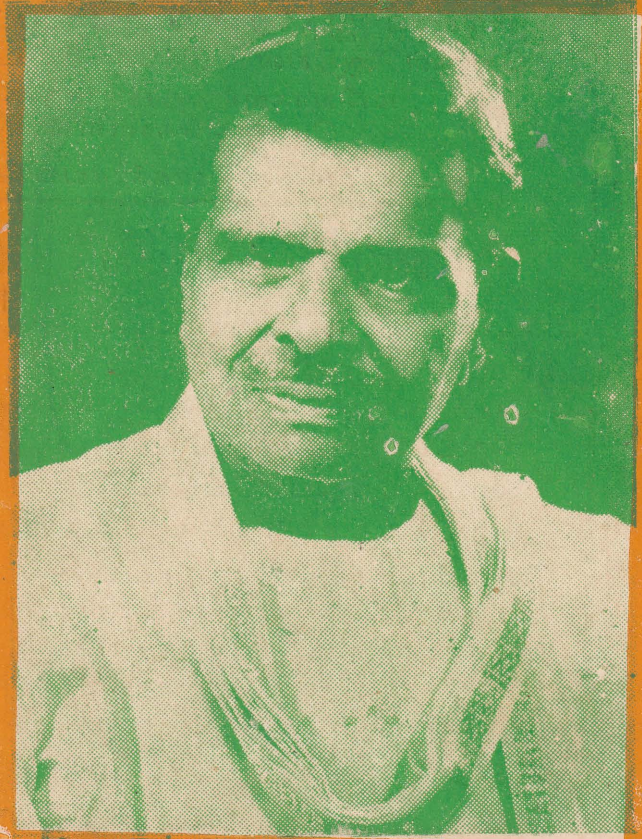

மலலீகை

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

15-9-67

கலை, இலக்கிய மாத இதழ்.

விலை: 30 சதம்

நியூ லங்கா பாம்

காங்கேசந்துறை வீதி,

இனுவில்

சகல இன ஒட்டு மாங்கன்றுகள், தோடை, எலுமிச்சை மற்றும் பழ வர்க்க இனங்களைச் சேர்ந்த ஒட்டுக் கன்றுகள், பூஞ்செடிகள், வெள்ளி நாடுகளில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட ரோசாச் செடிகள் ஆதியன இங்கே கிடைக்கும்

மலிவாகவும் தரமானதாகவும்

பெற்றுக் கொள்ளலாம்

ஓடர்கள் விசேஷமாகக் கவனிக்கப்படும்.

NEW LANKA FARM

K. K. S. ROAD,

INUWIL.

முடக்கத்தான் லேகியம்

முடக்கத்தான் விட்டமின் மாத்திரை

முடக்கத்தான் வெட்டுக்காயத் தைலம்

லேகியம், மாத்திரை; வீரியம், சுகம், ரூபலாவண் ணம் தரக்கூடியது. தைலம் காயத்திற்கு, தேள்கடி, நாய்கடி, சொறி சிரங்கு, பல்வலி, காதுவலிக்கு புகழ் வாய்ந்தது.

ஐ. எஸ். பி. வித்யாவங்கி வைத்தியர்

கங்கொடை ரோட்,

குருநாகல்

யாழ்ப்பாண ஏஜண்ட்:

எம். தே. எம். பீடா ஸ்ரோர்ஸ்

65, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

க. செ. கைலாசபிள்ளை அன் சன்ஸ்

76, கிருண்ட பஜார், யாழ்ப்பாணம்

“ ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்—கவி
யாதியினைய கலைகளில்—உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர்—பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

கொடி 1

மலர் 11

செப்டம்பர் 15—1967

உலகமெலாம் தமிழோசை முழங்கச் செய்வோம்!

செப்டம்பர் பாரதி
மாதம். இம்மாதம் பூரா
வுமே பாரதியின் பெய
ரால் ஈழத்தில் பல சொற்
பொழிவுக்கூட்டங்கள், பிர
மாண்டமான விழாக்கள்,
கவியரங்கங்கள், பேச்சுப்
போட்டிகள் ஆகியன நடை
பெறத்தான் போகின்றன.
சென்ற ஆண்டில் நடந்த

நிகழ்ச்சிகள் தான் இந்த ஆண்டிலும், இந்த ஆண்டில்
நடந்தவைகள் தான் அடுத்த ஆண்டிலும், அதற்கு
அடுத்த அடுத்த வருடங்களிலும்....

மீண்டும் மீண்டும் சொற்பொழிவுகள், விழாக்கள்,
கவியரங்குகள், பேச்சுப் போட்டிகள்...

பாரதியை ஒரு மக்கள் கவிஞன், மகா கவிஞன்
என்ற ஸ்தானத்தை விட்டு, அவனையொரு தெய்வீக அவ

தாரமாக்கிக் கோயில் கட்டிக்கும்பிட வைத்துவிடுவார்களோ என அச்சப்படவேண்டி இருக்கிறது. இந்தப்பயத்தில் நியாயமுண்டு. மகாகவி காளிதாஸனைத் தமிழர்கள் சினிமாப் படத்தில்காட்டி காளியின் வரப்பிரசாதத்தால் தான் அவனொரு மகாகவியானான் என்பா மரமக்களை நம்பும்படி செய்துள்ளனர். அதைப் போலவே, காலத்தை மீறிக் கவிதை புனைந்த கவிஞனை — தீர்க்கதரிசனப்புலவனை—தமிழர்கள் எல்லாருமே சேர்ந்து தெய்வீகப்பட்டங்கட்டி, தெய்வாம்சக் கவிஞனாக்கி அவனது விழாக்களையும் தூபதீப நைவேத்தியங்களுடன் கொண்டாடி, பாரதியின் படத்தைத் தேரில் வைத்துப் பவனிவந்து பூஜை செய்யத் துவங்கி விடுவார்களோ எனப் பயப்படுவதில் நியாயமில்லாமலில்லை; அச்சப்படுவதிலும் அர்த்தம் இல்லாமலில்லை.

பாரதி தேவதையல்ல! — தெய்வீக வழித்தோன்றலுமல்ல! தமிழர்களிடையே தோன்றிய மா கவிஞன்!

பாரதியை — அந்த மக்களின் மகாகவியை — மக்களிடமிருந்து பிரிப்பதற்காகச் செய்யப்படும் சூழ்ச்சி வலையின் நுட்ப இழைகள் தான் தெய்வீகப் புலவன் என்ற வார்த்தைப் பின்னல்கள். ஆரம்பத்தில் பிற்போக்குப் பண்டிதர்கள் பாரதி மகாகவியல்ல, எனக்கோஷமெழுப்பினார்கள். வளர்த்துவந்த இலக்கிய வேகத்தில், பாரதியின் கவித்துவதாக்கத்தின் முன்னால் இந்த பண்டிதக் கோஷம் எடுபடவில்லை. பாரதி மகாகவியானான்! பண்டிதத் திருக்கூட்டம் தனது போர்த்தந்திர முறைகளை மாற்றிக்கொண்டது. மக்களால் மகாகவி என அங்கீகரிக்கப்பட்டுவிட்ட பாரதியைத் தெய்வீகக்கவி என்ற பேழைக்குள் மூடிவைக்க முயன்று செயலாற்றுகின்றது. இதில் தான் நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். நாம் பாரதியைப் பார்த்து அச்சப்பட வேண்டியதில்லை. அல்லது தோளிற் சால்வையை எடுத்துவிட்டுப் பயபக்தியுடன் குனிந்து கும்பிட வேண்டியதில்லை. மாறாக அவனது படைப்புகளை அணுகி ஆராய்ந்து ரசிக்கப் பழக

வேண்டும். நாம் பாரதியைப் பாரதியாகப் புரிந்து கொள்ள அப்படித் தான் இயலும்

அப்பொழுது நச்சு இலக்கியம் எது, நல்ல இலக்கியம் எது என வகுத்துணரும் ஆற்றல் நமக்கு வளரும். வளர்ந்துவரும் ஈழத்து இலக்கிய உலகிலும் நாம் தடந் தெரிந்து வழி நடக்கச் சுலபமாக இருக்கும்.

ஈழத்தில் இன்று இலக்கிய உலகில் பிரமிக்கத்தக்க ஓர் அசைவு ஏற்பட்டுள்ளது. இங்கு பல இலக்கிய இயக்கங்களும் கலை இலக்கியத் திருப்பங்களும் நடத்தேறி வருகின்றன. இங்கு இலக்கிய வாழ்வு உறைந்து ஸ்தம்பித்துப் போய்விடவில்லை. கடந்த காலங்களிலும் இன்றும் பெரும் மாற்றங்கள் கலை இலக்கிய உலகில் ஏற்பட்டுள்ளன. முற்போக்கு சக்திகளும், தரமான நல்லெண்ணம் படைத்த ரசிக வட்டாரங்களும் சக்திப்பட்டு வருகின்றன. நமது கருத்துக்கள் ஒரு சிறிய பகுதியினரைத்தான் பாதிக்கின்றன என்பதல்ல. நாடு பூராவும்; ஏன் கடல் கடந்து தமிழ் நாட்டையும் தாண்டி பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தத்தான் செய்கின்றன என்பதில் நிறைந்த மனத்திருப்தி நமக்குண்டு. ஆனால் அதே நேரம் நமது கருத்துக்களுக்கு எதிரான பலமான சக்திகளும் நம்மிடையே உண்டு என்பதை நாம் மறக்கவில்லை.

அடுத்த ஆண்டுப் பாரதி மாதத்துக்கிடையில் ஆக்கபூர்வமான செயலை நாம் செய்து முடிக்க வேண்டும். ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, அவற்றைத் தொகுத்து நூலுருவில் வெளியிடுவதுதான் இந்தப் பாரதி விழாவில் எழுத்தாள நண்பர்கள் எடுக்கும் சபதமாக இருக்க வேண்டும். பாரதிக்கு நாம் செய்யும் கைமாறும் அதுதான்.

பாரதி தமிழன் தான்!— ஆனால் அவனது நெஞ்சம் உலகளாவியது!

கவிதை-ஒரு தத்துவக்

கண்ணோட்டம்

— முகம்மது சமீம் —

“நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற்கு உழைத்தல்” என்ற பாரதியாரின் வாசகத்தைப் படிக்கும் போதெல்லாம் கவிதையைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் இறங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எழுகிறது. கவிதையின் மூலம் நாட்டிற்கு உழைக்க வேண்டுமென்று பாரதி ஏன் கூறினான்? கவிதையின் தொழிலென்ன? ஒரு கவிஞன் தன்னுடைய எண்ணங்களை, உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்குக் கவிதை பயன்படுகிறதா? அல்லது ஒரு சமூகத்தின் உணர்வுகளை அகன் அபிலாஷைகளை அதன் ஆசாபாசங்களை பிரதிபலிப்பதற்குக் கவிதை பயன்பட வேண்டுகிறதா? என்ற பிரச்சனை அடுத்து எழுகிறது, வெறும் யாப்பிலக்கணத்தின் மூலம் வார்த்தைகளில் கூறுவதுதான் கவிதையா? இந்தப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாண வேண்டுமென்றால் கவிதையின் தோற்றத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும் அறியவேண்டிய தவசியம். கவிதையின் தோற்றத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும் ஆராய் போது சமுதாய ஆராய்

ச்சியில் மட்டுமல்ல, மனோதத்துவ ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட வேண்டியுள்ளது. கவிதையை வெறும் பிரச்சனைப் பொருளாகக் கருதுவருக்கு எனது கருத்து எடுபடாமலிருக்கலாம், ஆனால் கவிதையைத் தத்துவார்த்த ரீதியில் ஆராயும் போதுதான் அதனை மேலும் ரசிக்க முடிகிறது.

ஆதியில் மனிதன் ஒலியை எப்படி எழுப்பினான்? அவன் எழுப்பிய ஒலி அவனுடைய எண்ணங்களை எப்படி விளக்கின என்பவைகளுக்குரிய விளக்கத்தை வரலாற்றுசிரியர்கள் ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறார்கள். தன்னுடைய சகாக்களுடன் சம்பாஷிப்பதற்கு ஒலி எழுப்பிய மனிதன் காலப்போக்கில் தாள லயதுடன் அந்த ஒலியை ஒற்றுமைப் படுத்தினான். இசையோடு கூடிய அந்த ஒலி. உருவம் பெற்றது. இதுதான் கவிதையின் தோற்றம், அவன் எழுப்பிய ஒலி இயற்கையோடு அமைந்தாயிருந்தது. இறைவன் அண்ட சராசரங்களைப் படைக்கும் போது இயற்கையோடு நாதத்தையும்

படைத்து விட்டான். “சலசல” வென்று ஒலிம் ஐலழும் ஒங்காரத்துடன் வீசும் காற்றும் அண்டம் அதிர ஒலிக்கும் இடியும் இயற்கையோடு அமைந்த இசையாகியது. “ஓம்”, என்ற நாத பிரம்மத்தில் அடங்கியிருக்கும் இயற்கையின் பிரதிபலிப்பான இந்த இசையை ரிக்வேத ரிஷிகள் இறைவனின் பிரதிபலிப்பாக எண்ணினார்கள். இசையை ஏதோ ஒன்றுடன் சம்பந்தப் படுத்தும் போது அதன் உண்மை விளங்குகிறது. அந்த இசைக்கு ஏற்ப வார்த்தைகள் அமையும் போது அதில் ஜீவசக்தி தோன்றும். கவிதையில் அந்த ஜீவசக்தி இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அது கவிதையாகிறது.

ஒருவன் பெருமூச்சு விடும் போது தன்னுள் ஆழ்ந்து பதிந்திருக்கும் ஏதோ ஒரு துன்பத்தை வெளிப்படுத்த முயல்கிறான். பெரும் சமைகளை முதலில் ஏற்றிக் கொண்டு மலைகளில் ஏறும் பொழுது மனிதன் கூட்டமாக வருத்தத்துடன் கூடிய ஒலி எழும்பும் போது அந்தச் சமையின் வேதனை குறைவது போன்ற உணர்வைப் பெறுகிறான். மீனவர்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து வலையை இழுக்கும்போது கூட்டமாக ஒலி எழும்புகிறார்கள் என்றால் அது தங்களுடைய தொழிலின் துன்பத்தை மறைப்பதற்கோ அல்லது தொழில்மேல் உள்ள உற்சாகத்தைக் காட்டுவதற்கோ இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தான் எழுகிறது. ஜினி, உழவர்கள் உழும்பொழுதும்

அறுவடை செய்யும் பொழுதும் இசையோடு கூடிய ஒலி எழும்புகிறார்கள். இதுதான் நாட்டுப்பாடலின் தோற்றம். இயற்கையோடு சம்பந்தப்பட்ட இந்த ஒலியின் நாதத்திற்கு ஏற்ப உரார்த்தைகள் செட்டாக அமையும் போது கவிதை பிறக்கிறது. ஜீவசக்தியுள்ள இந்தக் கவிதைகாலத்தையும் வென்று வாழக்கூடியது. தொழிலோடு வளர்ந்த இந்த இசை. தொழிலின் மகத்துவத்தை உணர்த்துகிறது; உலகத்தில் எந்தப் பாகத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியில் இந்த அம்சத்தை நாம் காணலாம். இயற்கையோடு ஒன்றிய இந்த இசையோடு அமைந்த பாடல்களுக்கு ஏற்ப அங்க அசைவுகளை ஏற்படுத்தும் பொழுது நாட்டியம் பிறக்கிறது, நாட்டுக்கு, நாடுசமூகத்துக்கு சமூகம் இந்த நாட்டுப் பாடல்களும், நாட்டுக்கூத்துகளும் வேறுபட்டவையாக இருந்தாலும் அவைகளெல்லாம் ஒரே தத்துவத்தில் அமைந்தவையே. காட்டுமிராண்டி வாழ்க்கை வாழ்ந்த ஆபிரிக்கா மக்களின் கூத்தும் பண்படைய ஐரோப்பிய மக்களின் நடனமும் வரலாற்றில் மேம்பட்டவையாகத் திகழ்ந்த இந்திய சின சமுதாயங்களின் கிராமிய நடனத்திலும் இயற்கையின் ஜீவசக்தி ஊடுருவிச் செல்கின்றதைக் காண்கின்றோம். இந்தக் கிராமிய கலைகள் தாமாகவே தோன்றியவை மக்களின் வாழ்க்கையில் அவை ஆழமாகப் பதிந்திருக்கின்றன. ஆகவே இந்த நாட்டுப் பாடல்களும் நாட்டுக்கூத்துகளும் எந்த ஒரு சமுதாயத்திலிருந்து தோன்றுகின்றன

வோ அது அந்த சமுதாயத்தின் தேவைக்காகத் தோன்றின என அறிகிறோம். சாதாரண மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பங்களை வெறும் சாதாரண மொழியில் இயற்கையோடு அமைந்த இசையுடன் கூறும் பொழுது அந்தக் கவிதை இன்னும் பலம் வாய்ந்ததாக அமைகிறது. நாட்டுப் பாடல்கள், நாட்டுக் கூத்துக்கள், இவைகளின் மூலம் அந்தப் பாமர மக்களின் உணர்வுகளை அவர்களுடைய துன்பம் நிறைந்த அன்றாடைய வாழ்க்கை அல்லது அவர்கள் வாழ்க்கையில் நிறைந்திருக்கும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கை, குதுகலத்தை நாமறிகிறோம். அவர்களுடைய இந்த இன்ப துன்பங்களின் பிரதிபலிப்பை கவிதையென்றும் பாடலென்றும் உருவமைத்து நாளாத்தோடு சேர்ந்த அங்க அசைவுகளை நாட்டியமென்றும் பெயர் சொல்லி அந்த மக்களின் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்துடனும் ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்பு படுத்துகிறோம்: இதுதான் கவிதையின் பிறப்பிடம். இந்தப் பின்னணியைக் கொண்டு தான் ஒரு கவிஞன் கவிதை எழுத முற்படவேண்டும்.

கவிஞனுடைய உள்ளத்தில் எழும் உயர்ந்த எண்ணங்களை அவன் வார்த்தைகளில் அமைக்கும் போது அது கவிதையாகிறது. இந்தக் கவிதைக்கும் நாட்டுப் பாடல்களுக்கும் எந்த வித்தொடர்புமில்லையென்று ஒரு சிலர் கூறலாம். கவிஞனுடைய கவிதையில்

வார்த்தை அலங்காரம் இருக்கலாம். ஆனால் நாட்டுப் பாடல்களிலுள்ள உண்மை-வாய்மை அதிலிருக்க முடியாது, வயல் வெளிகளில் உழவர்கள் வேலை செய்யும் போது அவர்கள் எழுப்பும் சப்த ஒசையும் மீன் பிடிக்கும் போது மீனவர்கள் பாடும் பாடலும் அறுவடை செய்யும் போது வனிதையரின் இன்னிசை நாதமும் ஒரு கவிஞன் இயற்றும் கவிதையின் அழகும், மெருகும் இல்லையென்றாலும் அது கவிதைதான் என்று நாம் தள்ளிவிட முடியுமா? அவர்களுடைய அன்றாட எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கும் ஒலியாக அது அமையும் பொழுது. அதற்கொரு சக்தி ஏற்படுகிறது, இந்தச் சக்தி சொல் அலங்காரத்தை மட்டுமே முக்கியமென்று எண்ணும் கவிஞனின் கவிதையில் இருக்க முடியாது.

ஒரு கவிஞனே அல்லது கதாசிரியனே சிருஷ்டிக்கும் இலக்கியத்தில் உண்மை-சத்தியம்- இருக்க வேண்டும். அவனுடைய சிருஷ்டியதார்த்த உலகத்துடன் சம்பந்தப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவனுடைய சிருஷ்டியில் ஜீவன் இருக்கும். கவிஞனின் சிருஷ்டி சக்தி நாள லயத்துடன் சேரும்பொழுது கவிதை பிறக்கிறது. அவனுடைய உள்ளத்தில் எழும் உணர்வுகள் அவனுடைய தனிப்பட்ட உணர்வுகளாக அமைதல் கூடாது. அவன் எந்தச் சமுதாயத்தில் அங்கம் வகிக்கிறானோ

அந்தச் சமுதாயத்தின் உணர்ச்சிகளை அவன் பிரதிபலிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவனது கவிதை அழியாததன்மை பெறுகிறது. தன்னுடைய கவிதையில் அவன் தன் சமுதாயத்தின் உணர்வுகளை உருவகப் படுத்திக் கதையாக எழுதும்பொழுது அது காவியமாகிறது. வால்மீகி எழுதிய இராமாயணத்தைத் தன்னுடைய காவியத்திற்குக் கருவாக அமைத்தானென்றாலும், கம்பன் சோழ சாம்ராட்சியம் உச்சஸ்தானத்தை அடைந்திருந்த பொழுது சோழ மக்களின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கின்றான். சோழ நாட்டை வருணிப்பதோடு நிலலாமல் அந்த மக்களின் எண்ணங்களையும் அவர்களின் இன்ப துன்பங்களையும் அயோத்தி மக்களின் வாயிலாக வருணிக்கின்றான். கம்பனுடைய இந்த யதார்த்தப் போக்குடன் சொல் அலங்காரமும் சேர்வதன்றான் அவனுடைய காவியம் இன்றும் நிலைத்து நிற்கிறது. சிலப்பதிகாரத்தை எழுதப் புகுந்த இளங்கோ அடிகள் வணிக சமுதாயத்தின் ஆசாபாசங்களையும் எண்ண எழுச்சிகளையும் கவிதையென்ற உருவம் கொடுத்து, சரித்திரமாக்குகிறார், தேவனே அல்லது அரசனே காப்பியத் தலைவனாக இருக்க வேண்டுமென்ற இலக்கண விதி இருந்த போதிலும் சாதாரண வணிகனை காப்பியத் தலைவன் மட்டுமல்லாமல் அரசனுக்கும் மேம்பட்டவன் என்று தனது காப்பியத்தில் காட்டுகிறார் இள

ங்கோ அடிகள். சமணசமயம் தழைத்தோங்கிய காலத்தில் அந்தச் சமண சமயத்தான் ஒன்று சேர்ந்து வளர்ந்த வணிக சமுதாயத்தின் ஒழுக்க நூலாக அமைகிறது திருக்குறள். அற வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூறப் புகுந்த வள்ளுவர் பொருள் எப்படித் தேட வேண்டுமென்று கூறும் பொழுது அந்த வணிக சமுதாயம் எப்படி வாழ்ந்தால் உயரலாம் என்றும் கூறினார் இல்லையா? இந்துல்களுக்கு முற்பட்ட நூல்களாகிய அகம், புறம் ஆகிய நூல்கள், தமிழ் நாட்டில் சமுதாயத்தின் அக வாழ்க்கையையும் புற வாழ்க்கையையும் பரிந்துரைப்போல் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அம் மக்களின் காதல் வாழ்க்கையுள் அவர்களின் எண்ணங்களையும் தீயங்களையும் ஆசாபாசங்களையும் எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் அவ் விலக்கியம் சாகசவதமான தன்மை பெறுகிறது. தமிழர் வரலாற்றில் ஆயிரக்கணக்கான, ஏன் இலட்சக்கணக்கான கவிஞர்கள் தோன்றி மறைந்திருக்கிறார்கள் ஆனால் கம்பனுக்கும், இளங்கோவுக்கும், வள்ளுவனுக்கும் ஏன் இந்தப் பெருமை? அவர்கள் தாம் வாழ்ந்த சமுதாயத்தின் யதார்த்த நிலையைத் தமது உள்ள நெகிழ்ச்சியுடன் !உணர்ச்சி உசப்படுத்தி அச் சமுதாய மக்களின் எண்ணங்களையும் ஆசை அபிலாஷைகளையும் தம்முடைய எண்ணங்களாகவும், கனவுகளாகவும் தாள இலயத்து

டன் சேர்ந்து உருவம் கொடுத்து, காவியமாக வடித்தார்கள். அச்சமுதாய மக்களின் வாழ்க்கை ரகசியங்களைத் தம்முடைய அனுபவத்தின் மூலம் பார்க்கும்பொழுது அவர்களுடைய கவிதைக்கு ஒரு சக்தி பிறக்கிறது. இதைத்தான் நான் மூன்பு “ ஜீவசக்தி ” என்று கூறினேன். தான் வாழும் சமுதாயத்தில் தனக்கு ஏற்படும் அனுபவத்தை ஒரு கவிஞன் தன் சமுதாயத்தினுடைய உணர்வுகளுடன் ஒற்றுமைப்படுத்தி எவ்வளவுக் கொவ்வளவு உத்வேகத்துடன் உணர்த்துகின்றனோ அவ்வளவுக் கொவ்வளவு அவனுடைய மேதைத் தன்மை விளங்குகின்றது.

இந்தப் பின்னணியிலிருந்து இன்றைய இலக்கியத்தை நாம் பார்க்கும் பொழுது சுப்ரமணிய பாரதி விஸ்வரூபம் எடுத்த நிற்கிறான். 20-ம் நூற்றாண்டு மகா கவியாகத் தோற்றமளிக்கிறான். அடிமைத் தனையில் கட்டுண்டு கிடந்த மக்களின் கோழைத் தனத்தை “ நெஞ்சு பொறுக்கு தில்லையே ” என்று கூறும் பொழுது அதைத் தன்னுடைய உணர்வாகப் பிரதிபலிக்கிறான் பாரதி.

தமிழர் சமுதாயம் மீண்டும் உன்னத நிலையை அடைய வேண்டுமென்றான். அடிமைத் தனையை

அறுத்தெறிந்து தமிழருக்கு விடுதலை ஏற்பட வேண்டுமென்று கனவு காண்கிறான் பாரதி. இந்தக் கனவையே திரும்பவும் கண்டு கண்டு உணர்ச்சி வசப்பட்ட பாரதி உலகத்தின் மகா கவியாகி விடுகின்றான்.

குயில் பாட்டின் மூலமோ கண்ணன் பாட்டின் மூலமோ நாம் பாரதியின் கவிதை விலாசத்தை ஓரளவு அறிய முடியுமென்றாலும் அவனுடைய கவித்துவ மேதைத் தன்மையை, அவன் தன் சமூகத்தினுடைய எண்ண எழுச்சிகளுடன் தன்னைப் பின்னிப் பிணைத்துப் பாடிய பாடல்களின் மூலம் தான் அறிய முடிகிறது. பாரதி சகாப்தம் என்று அவனுக்குப் பின்னால் ஒரு சகாப்தமே உருவாவதற்கு அவன் காரணமாயிருந்தான்.

ஆகவே கவிதையில் யதார்த்தம் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அதில் ஜீவன் இருக்கும். கவிதையின் ஜீவன் சிருஷ்டி சக்தி இந்தச் சிருஷ்டி சக்தியில் சத்தியமே இருக்கும். அப்பொழுது தான் கவிதை காவியமாகிறது. அழியாத தன்மை பெறுகிறது.

—நன்றி: இலக்கியவெளியீடு

யகுடாவில் ‘சியாம் இரட்டையர்’ வைரக்கற்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு கல்லின் எடை 9½ கிராட்டுகளாகும் மற்றதன் எடை 38 கிராட்டுகளாகும். இத்தகைய பெரிய வைரக் கல் இரட்டைகள் மிக மிக அபூர்வமானவை என வைர நிபுணர்கள் கருதுகிறார்கள்.

கிருத யுகம் எழுந்தது!

—வ. பொன்னம்பலம் M. A.—

50 ஆண்டுகளிற்கு முன்பு அகிலத்தை ஆட்டிப்படைத்த ஓர் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமயவம் 'சாரின்' சாம்ராச்சியத்தில் இடம்பெற்றது. எண்ணூயிரம்மைல்களுக்கும் அப்பால் இந்தியத்திணைக்கண்டத்தில் வாழ்ந்த பாரதியின் தேசபக்தி என்ற தூர திருஷ்டிக் கண்ணடியில் மின்னல் வேகத்தில் வந்து சேர்ந்த இந்நிகழ்ச்சி, கவிஞரின் உள்ளத்தில் கல்மேல் எழுத்துப்போல் பொறிக்கப்பட்டது. இச்சம்பவத்தின் எதிரொலி மலையையும், மடுவையும், ஆழ் கடலையும் தாண்டி இன்று உலக வியாபிதமான உண்மையாகி நிலைபெற்று விட்டது. அக்டோபர் புரட்சிஇடம்பெற்ற கால எல்லையில், அதைச்சர்வதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவமென்று புகழ்ந்து பாடிய உலகப்புலவர் வரிசையில் பாரதியின் பொன்னாமம் முதன்மை பெற்று மிளிர்கின்றது. குடிமக்கள் சொன்னபடி குடி வாழ்வுமேன்மையுற குடிமைநீதி, அடிமைக்கோர் தனையில்லை. யாரும் இப்போது அடிமையில்லை" என்று வாயார வாழ்த்தி "குடியரசு என்று உலகறியக் கூறி விட்டார்" என்றும் "நொடி யொன்றில் எழுந்ததுபார் யுகப்புரட்சி" என்றும் இந்நிகழ்ச்சியைச் செந்தமிழ்ச்சுவை சேர்ந்த, குருடர்களாய் செவிடர்களாய்

வாழ்ந்து" வந்த நம்மவர்க்கு கவிதையாக வடித்துத் தந்தார்.

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் கொடுமை, அநீதி, அக்கிரமங்கள் போன்றன நிலைபெறுவதற்குரிய காரணம் "கலி" யுகத்தின் சீர்த்தன்மையே என்று நம்பப்பட்டது. நம்பப்படுகிறது. எனவேதான். இடிபட்டசுவர் போல கலி வீழ்ந்தான் கிருதயுகம் (தருமயுகம்) எழுக என்று இதயபூர்வமாக புகழ்ந்து பாடி புதிய ருஷியாவை வாழ்த்தி வரவேற்றார்.

சுப்பிரமணிய பாரதி தமிழகத்தில் சரித்திரம்கண்ட ஒரு கவிஞன்பத்தாண்டுகளுக்குமுன்பு இணுவில் கிராமத்தில் ஒரு பாரதிவிழா, பேச்சாளர்கள், கேட்போர்கள் எவரும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வந்து சேரவில்லை. விழா ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்க ஒலிபெருக்கி பொருத்தம் பட்டுக்கொண்டிருந்தது. பொலிஸ் பிரிவைச்சேர்ந்த ஒரு வயதான உத்தியோகஸ்தர் "சார்ஜன்ட்" அவர்களும், கானும் ஒரு வாங்கில் அமர்ந்திருந்தோம். கையில் குறிப்புப் புத்தகத்துடன் மெதுவாக என்னருகில் நெருங்கி வந்தார் "பாரதி என்பவர் யாரையா?" என்று என்னைக் கேட்டார். தற்காலத்தில் மூன்றாம்

வகுப்புப் பாலகனுக்கே பாரதிஎன்றால் விளங்கும். ஆனால் 'சார்ஜன்ட் ஐயர்' கல்வி கற்றகாலத்தில் 'ஐப் சிப்' பீடத்தில் ஆங்கிலேயர், தேசபக்தி என்றால் களஞ்சு என்ன விலை என்று கேட்டகாலம். தமிழ் பேசினால் வகுப்பில் தண்டனை. இந்திய விடுதலை இயக்கம் பற்றி, அதில் பாரதிசின் பங்கைப்பற்றி, சுதந்திர இலங்கையில் வாழ்ந்த வயதுவந்த அடையும் துப்பறியும் பொலிஸ் அதிகாரி அறியாமலிருந்தார் என்றால் அகிசயமாக இருந்தது. நான் அவர் ஒரு புலவரென்பதையும் நாட்டிற்காக சிறை சென்றார் என்பதையும் சொன்னேன். சொல்லி வாய் மூடுவதற்கிடையில் "பாரதி என்ன குற்றத்திற்காக கரையலுக்கு அனுப்பப் பட்டார்?" என்று சுவடு பிடிக்கும் வேட்டை நாய் போல் முகத்தில் ஆச்சரியக் குறி துலங்க என்னைக் கேட்டார் ஒரு பழுத்த தமிழன்; பாரதியின் தேச பக்திக்கும், மக்களை நேசித்த குற்றத்திற்கும் கிடைத்த சன்மானம் தான் சிறைத்தண்டனை என்று சொல்லும்போது இம்மிய ளவும் அவர் உள்ளத்தில் உணர்ச்சி பொங்கியதாக அவருடைய கறுத்த முகம் பிரதிபலிக்கவில்லை. பென்சில் மாத்திரம் சுறு சுறுப்பாக குறிப்புக்களை வரைந்து கொண்டிருந்தது.

கேட்டகாலம் ஆசிரியத் தொழிலுடைய பார்த்த, தமிழ் அறிஞர் ஒருவர் பாரதியைப் பற்றி ஒரு நாள் நண்பர்களுடன் காரசாரமாக விவாதித்துக் கொண்டிருப்பதைப்

பார்த்தேன். பேச்சுச் சுதந்திரம் என்ற போர்வையில் மனிதன் தன் அறிவினத்தையும் விளம்பரம் செய்து விடுகின்றான். என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. "பாரதியின் கருத்துக்கள் சமுதாயத்தைப் பாழ்படுத்தி விடுகின்றன" என்று இந்த முது கலைஞன் 'குழந்தையுள்ளத் துடன்' முட்டாள்தனத்தை கட்டித் தருவிக்கொண்டார், பாரதியின் கவிதையில் உள்ள தத்துவங்கள் பற்றி ஒருவர் இவருக்கு விளக்க உரை தர முற்பட்டார். வேதனை தாழாத 'பேராசான்' "ஓ! பாரதியைப் பற்றிப் பேசாதே அவன் ஒரு விறகு தலையன்." என்று கண் சிவக்க நாபதற உரக்கக் கூவியார். சம்பவம் நடந்து ஆண்டுகள் பல ஓடி விட்டன. இந்த அறிஞர்களைப் பற்றி கூறாமலும் நோக்கத்துடன் நாம் இவற்றை அணுகக்கூடாது. ஆனால் அவர்கள் எம் அனுதாபத்திற்குரியவர்கள்.

"பாரதி செந்தமிழ்க்கவிஞன், தமிழ் உணர்வை ஊட்டியவன். சிவசக்தி வழிபாடு, சரஸ்வதி துதி போன்ற இறைவழிபாட்டுக் கவிதைகளோவாரிவளங்கியவன்" என்றெல்லாம் பத்திரிகைகளும் வானொலிகளும் பறைசாற்றுகின்றன. மேடைகளில் தமிழ் இளைஞர்கள் வீரமுழக்கம் செய்கிறார்கள், இவை யாவும் உண்மை. ஆனால் பாரதி "மானிடம்" என்ற தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவன். அவன் கண்ட மதம் 'மண்ணில் கல்ல வண்ணம் வாழலாம்' என்ற வாழ்வை ஏற்கும்

தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. காணீ நிலம் வேண்டுமென்று மனித தேவைகளை ஆண்டவனிடம் வரிசைப்படுத்துகின்றான்:

“வயிற்றுக்கு சோறிடல் வேண்டும்
இங்கு வாழும் மனிதருக்கெல்லாம்
பயிற்றிப் பல தொழில் செய்து
இப்பாரை உயர்த்திடவேண்டும்”

என்பது அவன் அவா. இதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய “வல்லமை தாராயோ இந்த மானிலம் மாண்புற வரீழ்வதற்கே?” என்று நம்பிய சக்தியிடம் வாதாட முனைகின்றான்.

“செத்த பிறகு சிவலோகம் வைகுண்டம் செல்லலாம் என்று இருப்பார் பித்தமனிதர் அவர் உரைக்கும் உரை பேய்புரையாமென்று ஊதடா சங்கம் என்று வற்புறுத்தும் பாரதி, வானகம் இந்த மண்ணில் தென்பட வேண்டுமென்று அறுகியிட்டுப் பாடுகின்றார், மானிடத்தை வாழ்விக்க பாரதி நம்பிய மதம் இதுவே. ஆகவேதான் சார் மன்னனது கொடுங்கோல் ஆட்சியை முடிவுக்கு கொண்டு வந்த நிகழ்ச்சி பற்றிப் பாடிய பாரதி “அம்மை மனம் கனிந்திட்டாள், கடைக் கண் வைத்தாள் அங்கே (ரஷ்யாவில்) ஆகா என்று எழுந்தது பார் யுகப் புரட்சி கண்டு பேய்களெல்லாம் (கொடியவர்கள்) ஏங்கி இமையாது கண்ணீர் தேங்கி நிற்க கவலையுற்று இருந்தன வென்றும் வானமரர் (சோனியத் அரசின் உதயம்கண்டு) தோள் புடைத்தார்” என்றும் அழகுற எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

தமிழ்மொழி வழக்கில் “புரட்சி, பொதுவுடைமை” போன்ற வார்த்தைகளை ஆக்கித்தந்த சொல்லாசானாகப் பாரதி விளங்குகின்றான். “வாழிய செந்தமிழ், வாழ்க சுற்றமிழர்” என்று ஆரம்பித்து “ஆரிய நாட்டினர் ஆண்மையோடு இயற்றும் சிரிய முறைகள் சிறந்து மிக ஒங்குக, தீ தெல்லரம் நவிக நன்மை வந்தெய்துக! நம் தேயத்தினர் நாள் தோறும் வாழ்க!!” என வாழ்த்துகின்றார். 30 கோடி ஜனங்களின் சங்கம் முழுமைக்கும் பொதுஉடைமை; ஒப்பிலாதசமுதாயம் உலகத்திற்கொரு புதுமை என்றும் வாழ்த்தும்போது கவிஞன் தனது மக்களை நேசித்து, தனது நாட்டை நேசித்து, மானிடத்தை மறுமலர்ச்சி அடையச் செய்த மகத்தான ஒக்டோபர் புரட்சியின் சித்தாந்தத்தை நம்பினான், நேசித்தான், அதன் வழி வாழ்த்துத்தான் என்பது தெட்டத்தெளிவு. “காற்றிலேறி விண்ணைச் சாடி” மானிடத்தில் வெற்றியை நிலைநிறுத்திய பெருமையுட்புரட்சியை ஆரம்பித்த அதே மக்களுக்கே உரியது.

பாரதி தமிழ் மக்களை சனநாயக சகாப்தத்திற்கு இட்டுச் சென்று நவயுகச் சிற்பிகளாக விளங்கும் புதிய அரசுகளின் மத்தியில் வரிசையில் தனது தாய்த்திருநாட்டையும், தமிழர்களையும் வைத்து ஒப்புநோக்கத் துடிதுடியாய் துடித்தான். உலக அரங்கில் 50 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்ட பின் கவிஞன் இன்று இல்லை, அவனுடைய நம்பிக்கைகள் கலியுகத்தின் முடிவுக்கும் கிளுகியுகத்தின் எழுச்சிக்கும், மானிடத்தின் வெற்றிக்கும் உறுதுணையாக உள்ளன.

முதல் முதல் சந்தக்கேள்

முப்பத்தைந்து நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இன்றைய வினசர் தியேட்டர் அன்றைய தகரக் கொட்டையாக இருந்தகாலம். மிகச் சிறந்த நாடகங்கள் இங்கு மேடையேறுவது வழக்கம். கிட்டப்பாட கே.பி.சுந்தரம்பாள், எம்.ஆர். கோவிந்தசாமி, எஸ். எஸ். விஸ்வநாததாஸ் போன்ற நாடக மேதைகள் எல்லாம் இந்தத் தகரக்கொட்டகை மேடையில் தரமான நாடக ரசிகர்கள் முன்னிலையில் தமது தனித்துவத் திறமையைக் காட்டிப் பாராட்டும் பரிசுகளும் பெற்றுச் சென்றுள்ளனர் என்பதுடன், தமிழகத்துக்குச் சென்று யாழ்ப்பாணம் எம்மைப் பாராட்டிக் கௌரவித்தது எனச் சொல்லிப் புதுப் புகழையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

யாழ்ப்பாண நாடக ரசிகர்களின் உயர்ந்த தரம் அன்று சகல தமிழ்நாட்டு மாவட்டங்களாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தது. தரமான கலையை ரசிப்பதில் — கலைஞர்களைக் கௌரவிப்பதில் — யாருக்குமே பின்நிற்காத பரந்த மனங்கொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள்தான் வடபிரதேசத்துக் கலா ரசிகர்கள். தரங் கெட்ட தென்னிந்திய சினிமாக்கள் இங்கு படையெடுத்தன. நமது நாட்டு ரசனையே தரங்கெட்டுப் போய்விட்டது. தியேட்டர்களில் 'சிஸ்ட்' போடும்போது மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்யும் அளவிற்கு நமது கலையுணர்வு தரையிறங்கிவிட்டது என்பது தான் நமது ரசனையின் வளர்ச்சியாகி விட்டது.

இந்த நாசப்போக்கிலும் நமக்கொரு கம்பிக்கை ஒளியாகச்சுடர் விடுபவர்தான் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள். தமிழகத்துப் பம்மல் சம்பந்த முதலியாரைப்போலவே, நமக் கொரு கலையரசு வந்து வாய்த்தது, ஈழம் செய்திட்ட தவம் என்றே கூறவேண்டும். நாடகக் கலைமீது இவர்கொண்டுள்ள பேரார்வத்தினால் பல சிரமங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் இன்றுவரை நாடகத்தொண்டனுகவே விளங்குகின்றார். சிரமங்களைக் கண்டு விரக்தியுற்று நாடக உலகத்தையே உதறித் தள்ளி ஒதுக்கிவிட்டு ஓடாவண்ணம் காத்தது இவரது நாடக அபிமானமும் தேசியப் பற்றும் கலைமீதுகொண்ட பேரபிமானமுமே யாகும்.

தமிழகத்திற்கு ஒரு பம்மல் என்றால், ஈழத்திற்கும் ஒரு கலையரசு எனப் பெருமைப்படலாம். நம்மிடையே இப்படியான மகத்தான ஒரு நாடகமேதை இன்றும் உயிருடன் உலாவுகின்றார் என்பதே நமக் கொருபெருமை. இம் முதுபெரும் கலைஞரைக் கௌரவிக்கும் முகமாக மல்லிகை அன்னுரது உருவப்படத்தை அட்டைப்படமாக வெளியிடுவதில் பெருமைப்படுகின்றது. — ஆசிரியர்

1958 ஆம் ஆண்டில் நவாலி கிரிஸ்தவ இளைஞர் சங்கம் நவாலியில் நடாத்திய கதம்ப நிகழ்ச்சிக்கு கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் தலைமை வகிக்க வந்திருந்தார். அவரின் வாயால் பாராட்டுப்பெறவேண்டும் என்ற ஆசையுடன் அந்நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற எமது நாடகத்தை மிகவும் உற்சாகத்துடன் நடத்தோம்.

கலையரசு அவர்கள் எமது ஊரில் இருப்பவராயிருந்தாலும் அதுவரை நான் அவருடன் பேசி அறிமுகமாகியிருக்கவில்லை.

இக்கதம்ப நிகழ்ச்சிக்கு அடுத்த நாள் எமது நாடகத்தைப் பற்றி எமது நட்ப்பைப்பற்றி கலையரசு என்ன சொல்லுவார் என்ற பரபரப்புடன் அவர் எம்மைப்பற்றி யுகமும் இன்பத்தேலை காதுகளை நிரப்பும் வேணவாவுடன், சில நாட்களுக்கு முன்பு அவருடன் தொடர்புகொண்டிருந்த எமது சக நடிக நண்பர்களாகிய அருமைநாயகம், இரகுநாதன் ஆகியோருடன் நாமெல்லோரும் அவரின் இல்லத்திற்குச் சென்றோம். எம்மை அன்புடன் வரவேற்ற அவர், எமது நாடகத்தைப்பற்றிய குறைகிறையெல்லாம் தெளிவாக எடுத்து விளக்கினார்.

நாம் அங்கே போய் அதிகநேரமாகிவிட்டது. எனவே, எழுந்து

நின்று கதைக்க முன்பு, அல்லது ‘‘சரி போய்விட்டு வாநீர்களா?’’ என்று சொல்ல முன்பு நாம் போய் விடவேண்டும் என்று அதுபவதால் உதித்த எண்ணத்துடன், நண்பர்களிடம் ‘‘நடப்போமா?’’ என்றேன். ஆனால், கலையரசு புதுமைபான மனிதராக இருந்தார். ‘‘இருங்கோ, இருங்கோ. என்ன அவசரம்?’’ என்று கூறிவிட்டு நாடகக்கலையை விளக்குவதற்கு தனது நாடக அனுபவங்களையும் தனது குருநாதராகிய பம்பல் சம்பந்த முதலியாரின் பெருமைகளையும் மூச்சுவிடாமல் பேசிக்கொண்டிருந்தார். நாடகக்கலைப்பற்றி அவ்விதம் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் அவருக்கு வகைசொல்ல முடியாத ஆனந்தம் பெருக்கெடுத்தது என்பதை அவரது முகத்தில் நர்த்தனமிட்ட மலர்ச்சிகாட்டியது.

அன்றுதொடக்கம் இத்தகைய அவரது பேச்சுக்களை அவரது வீட்டிலே அடிக்கடி கேட்கும் வாய்ப்பை நாம் பெற்றுக்கொண்டதால், அவரைக் காப்பாளராகக் கொண்டு; ‘யாழ் நாடக மன்ற’த்தை உருவாக்கினோம். அதன் செயலாளராக நான் நியமிக்கப்பட்டேன். இம்மன்றம் முதன்முதலாகத் தயாரித்ததிரு. 19-எஸ். ரசமையாவின் உன்னதப் படைப்பான ‘‘தேரோட்டிமகள்’’ நாடகம் மக்களின் உண்மையான ஏகோபித்த வாராட்டுகளைப்பெற்றது. நாடகம் தயாரிக்கப்படும்

போதே தயாரிப்பாளரின் 'விளம் பரக் கட்டுரை' களைத் தாங்கிவந்த பத்திரிகை, அங்காடகம் மேடையேறிய பின்பு அதற்கு விமரிசனம் எழுதுவதற்குக் கூசினுக்குள் தலையைச் செலுத்திய 'கூத்த' எழுது நாடகங்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஒருபோதும் நடந்ததேயில்லை. எனவே 'தேரோட்டி மகன்' நாடகம் பற்றி பத்திரிகைகள் தமது சொந்த அபிப்பிராயங்கள் மூலம் பெரிதாகப் புகழ்ந்தன. இந்நாடகத்தின் இயக்குநராக இருந்த கலையரசு, பின்பு இதில் சருனியாகவும் நடிக்கத் தொடங்கினார், அநுபவ முத்திரை மின்பு அவரது நடிப்பு, துச்சாதனன் பாத்திரம் தாங்கி அவருடன் சேர்ந்து நடித்த எனது நடிப்பிற்கு தெம்பூட்டுவதாக அமைந்தது.

சருனி, துரியோதனன் சபையில் திட்டம்போட்டுவிட்டு நடக்கும் பெருமித நடைக்கும் திட்டம் தோல்வியடைந்த பின் சேர்ந்த இளைத்த நடைக்கும், ஓயாத வாய்ச் சப்பலுக்கும் சபைகளில் பலத்த கரகோஷம் கிடைத்து வந்தது. "யாழ்நாடக மன்றம்" பின்பு கலையரசு அவர்கள் தலைவராக இருந்த 'ஓறியன்ற' விளையாட்டு நுண்கலைச்சங்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டு நாடகங்களை நடாத்தி வந்தது.

ஒருமுறை இச்சங்கம் மேடையேற்றிய "இன்பநாள்" நாடகத்தை முன்னுக்கிடுத்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த கலையரசு எழுந்தோடி வந்து ஒப்பனை அறைக்குள் நின்று அடக்க

முடியாது விம்மி விம்மி அழத் தொடங்கி விட்டார். நிகைத்த அனைவரும் சூழ்ந்து நின்று காரணம் கேட்டபோது, நாடகத்தில் உருக்கமான காட்சியையிகவும் தத்ருபமாக நடித்தபோது, சமுதாயத்தில் எங்கேயோ ஒரு குடும்பம் உண்மையாகக் கஷ்டப்படுகின்ற பிரமை தட்டியது. அதை என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை என்றார். அக்காட்சியில் நடித்தவர் நிரு. அருமைசாயகம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

"நடிப்பு எடுத்தாற்போல் எல்லோருக்கும் வரமாட்டாது, ஒரு கதாசிரியனைப்போலவே நடிக்கும் சமுதாயத்தை ஊன்றினோக்கவேண்டும். ஒவ்வொருவரின் பழக்கவழக்கங்களையும் கூர்ந்து கவனித்து மனதில் பதித்து வைத்து அவற்றை நாடகத்தில் பொருத்தமான பாத்திரங்களைப் புகுத்தி மேடையில் ஏற்றிவிடவேண்டும். இதற்கு கலையுள்ளமும், மூயற்சியும் அத்தியாவசியம்" என்ற கருத்தை இவர் எமக்கு அடிக்கடி வலியுறுத்தி வருகிறார். கூனியின் பாத்திரத்தில் தான் கையாண்ட நடிப்பு உத்திகள் கோபம் வரும்போது மூக்கு விரிதல் வாயை ஓயாது சப்புதல் பேசும் விதம், சிரிக்கும் விதம், அனைத்தும் பன்னிரண்டு கிழவிகளைப் பாவனை பண்ணி நன்றாக ஒத்திகை செய்து கற்றவை என இவர் கூறுகின்றார். இவ்விதமாக வேதான் தான் தாங்கும் பாத்திரங்களையெல்லாம் மேடையில் சித்தரித்துக் காட்டினாராம்!

இத்தனை காலமாக நாம் அவருடன் பேசிப் பழகி வருகிறோம். அவர் எம்மைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் தான் நடித்த நாடகங்களைப் பற்றி, தனது குருநாதரைப் பற்றி, ரங்கவடிவேலு, S. G. இடம்பா, K.B.சந்திராம்பாள், M.R. கோவிந்தன், K. சரவணமுத்து முதலிய நாடகக் கலைஞரைப்பற்றியெல்லாம் அவ்வப்போது பேசாத காளே கிடையாது. இப்படியெல்லாம் பேசும்போது சில வேளைகளில் சனக் கூட்டத்தின் மத்தியில் இருக்கிறோம் என்பதையும் கருதாது எழுந்து நின்று நடித்து அல்லது வசனம் பேசிக்காட்டுவார். இவரிடம் பெரிய சந்தோஷத்தையும் உற்சாகத்தையும் யாராவது காணவேண்டுமானால். “ஐயா உங்கள் வீட்டிற்கு நாம் கள் நாடகம் பழகத் தினமும் வரப்போகிறோம்; சொல்லித் தாருங்கள்” என்று சொன்னால் மட்டும் போதும்!

“தமிழைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று எமது தமிழ் அரசியல் வாதிடிகள் போராட்டமிடுவது; கோஷமிடுவதெல்லாம் அரசியல் சூதாயத்திற்காகவே. தமிழர் பண்பாட்டிற்காக உயிர் துறக்கத் துணியும் அவர்கள், நமது கலைகளை வளர்க்க இதுவரை ஏதாவது உதவி செய்திருக்கிறீர்களா? தாம் உதவாவிட்டாலும் அரசாங்கத்தை உதவியளிக்கச் செய்திருக்கலாம் அல்லவா?

இவர்கள் கலைகளை, ‘குறிப்பாக சகல கலைகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட நாடகக் கலையை வளர்ப்பார்களேயானால் நமது தமிழை பல இன மக்களும் விரும்பிக் கற்றுக் கொண்டாவோர்கள்” என அன்று தமிழ் நாடகத்தால் தமிழ்க் கலையின் பெருமையை சகல இன மக்களுக்கும் உணர்த்தி அவர்களின் அன்பையும், மதிப்பையும், புகழ் மாலையினையும் பெற்ற இக் கலைப் பெரியார் கூறுகின்றார்.

நாடகம் எப்படி நடாத்தவேண்டும். நடிக்க எப்படி நடிக்கவேண்டும் என நாடகத் துறைக்கு வரைவிலக்கணம் வரைந்து நாடகத்தைப் பெருமை பெறச் செய்த பெரியார் சம்பந்த முதலியார் இந்தியாவில் இருந்தது போல், ஈழத்தில் அவரது அன்புச்சீடராகிய கலையரசு சொர்ணலிங்கம் விளங்குகிறார். ஆம்; இவர் தனது குழுவிடம் வைத்திருக்கும் பக்கியை வர்ணிக்க வார்த்தையே இல்லை:

இந்திய நடிக்கர் நடிப்பதே நாடகம் அவர்கள் பாடுவதே பாட்டு என இலங்கை மக்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை 1915—ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 18-ஆம் திகதியில் இளைஞர் சொர்ணலிங்கத்தினால் மேடையேற்றப்பட்ட ‘கம் ஹளநாதன்’ நாடகத்துடன் அகன்றது. இந்நாடகமே இலங்கைத் தமிழரால் நாடக இலக்கணப்படி முதன் முதல் நடிக்கப்பட்ட நாடகமாகும், இந்நாடகத்தை அன்று

விமர்சித்த 'இன்டிபென்டன்ஸ்' (Independens) என்ற பத்திரிகை 'டிசம்பர் 18-ஆம் திகதி இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு நற்பேறுடைய நாளாகும்' ('18th December was a redletter day to the Tamils of Ceylon') எனக் குறிப்பிட்டது.

ஈழத்து நாடக உலகைச் சிருஷ்டித்து வரலாற்றில் அழியாத இடம் பெற்ற கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் எமது காலத்தில் வாழ்வது எமக்கு பெரிய பேரதிர்ஷ்டமாகும்.

மல்லிகை

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

கலை
இலக்கிய
மாத இதழ்

60, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

ஈழத்திலுள்ள
சிறந்த எழுத்
தாளர்களும் விமர்
சகர்களும்; கலை
ஞர்களும் மாதா
மாதம் தொடர்ந்து
எழுதுவார்கள்.

விதைத்தவன் அறுக்கின்றதே நீதி

காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை

சீறும் சிங்கங்கள் போல எழுந்தே
சேருவீர் திரளாக ஒரூங்கே
நாறு மிந்த அடிமைத் தளையை
நாட்பனியெனப் போக்கிடு வீரே
வேறு காரியம் செய்திடு வேளை
வீணரிட்ட விலங்கை அறுப்பீர்
சாறிலா தவோர் சக்கை யதாகச்
சகத்திலே நலிவுற்றிட வேண்டாம்.

அடிமை யென்னும் பதத்தை அறிவீர்
அந்த வாழ்விலே துஞ்சிடு கின்ற
கொடுமை தன்னை அனுபவிக் கின்றீர்
கூறும் நல்ல சுதந்திரம் காணீர்
கடுமை யாக உழைத்து உயிரைக்
காக்க மட்டும் பொருளை எடுத்து
மிடிமை தன்னில் அழிந்திடு கின்றீர்
மிச்சம் யாரோ சுவைத்திடு கின்றீர்.

தொட்டில் நின்று சுடுகாடு மட்டும்
சுயநலம் அணுவேனு மிலாது
அட்டை போல இரத்த முறிஞ்சும்
அயோக்கி யர்க்குநீர் ஏனுழைக் கின்றீர்?
பட்ட வேதனை போது மினிமேல்
பாடுபட்டுமைக் காத்திடு வீரே
கொட்டும் தேனிகள் போல எழுவீர்
கொட்டமட்டு மனுமதி யாதீர்.

புதைத்து வைப்பவன் வாழ்ந்திடு கின்றான்
பொருள் படைப்பவன் தாழ்ந்திடு கின்றான்
எதைப் படைத்து முடித்த பிறகும்
லாபமின்றி யேன்நீ கொடுக்கின்றாய்?
உதைத்து வாங்குவான் என்று பயமா?
உன்றன் ஆற்றலை நீ யறிகில்லாய்
விதைத்தவன் அறுக்கின்றதே நீதி
வேறொருத் தனுக்கென்ன உரிமை?

(ஆங்கிலக் கவிஞர் ஷெல்லியின் கவிதை ஒன்றினைத்
தழுவியது)

குறி

— மாவை நித்தியானந்தன் —

நடக்கின் றேம்நாம் நடக்கின்றோம்
நெடுத்த மலையின் முடிநோக்கி!
எடுத்த சபதம் முடிப்போமே!
எதிர்க்குந் தடையைக் கடப்போமே!

இடர்கள் இரையாங்க் கரையட்டும்
இளமைத் துடிப்பின் பசிதீர்!
உடலஞ் சேர்ந்தே சாய்ந்தாலும்
உணர்வாற் தாங்கி நடப்போமே!

ஒடிந்தே கால்கள் வீழ்ந்தாலும்
உடலில் உதிரம் உலர்ந்தாலும்,
அடைந்தே தீர்வோம் முடிதன்னை;
ஆணை எங்கள் உயிர்மேலே!

மடிவோம் ஒருநாள்; ஆனாலும்
மடியோம் குறியை அடையாமல்!
திடமாம் மேலே தோக்குங்கள்
சிகரத் தைநம தாக்குங்கள்!

முடியா தெனவே மொழியாதே;
முயன்றால் வெல்வாம்; மனவுரமே
உடலின் உரத்தின் மிக்கதென
உணர்வோம்; குறியை அடைவோமே!

பசிகள்

— ஜெயதீபன் —

மலைச்சுருவில் தேயிலைச்செடிகளினுடே குறுக்குப் பாதையொன்று வளைந்து, கீழ்நோக்கி சரிவாக இறங்கியது. அந்தப் பாதையில் தவறிவிழுந்து விடாமலிருப்பதற்காக, தன் இரு கைகளாலும் தேயிலைச் செடியைப் பிடித்துக் கொண்டு, மிகக் கவனமாகக் செகப்பி இறங்கினான். எந்த நாளும் சாவதனமாக ஏறி இடங்கிப்போகும் அவளுக்கு இன்றைக்கு சிறிது களைப்புத் தட்டியது.

நீர்தங்கி நிற்பதற்காக வெட்டப்பட்ட அந்தக் காணருகில் வந்ததும் சற்று களைப்புத்தீர நின்று, பின் அந்த இடத்திலேயே உட்கார்ந்தாள். தன் முதுகிலும், முகத்திலும், மார்பிலுமாக அரும்பி நின்ற வியர்வையை, கட்டியிருந்த கந்தலுடையான சேலைத் தலைப்பை எடுத்து துடைத்து விட்டுக்கொண்டாள்.

அவளுக்கு பசி வயிற்றைத் குடைந்தது. இரவிலும், காலைிலும் சாப்பிடவில்லையாதலால் களைப்புத் தட்டியது மல்லாமல், மயக்கமும் ஏற்பட்டது. தன் தாய் உழைத்து எந்த நாளும் சாப்பிட வேண்டிய நிலையில் வாழ்ந்து வந்ததால்—சில நாட்களுக்கு போதாமலும் பட்டினியுமாக இருக்கவேண்டியிருந்தது.

செகப்பியின் தாய் மட்டும் என்ன? அவள் மட்டும் எந்த நாளும் உழைத்துக்கொண்டு இருக்க முடியுமா? அதுவும் அவள் வயது போனவள்! எப்படியும் செகப்பியின் தாயால், இருபது இராத்தலுக்கு மேலே கொளுந்து கிள்ளியெடுக்க முடியாது. எடுத்த கொழுந்துக்கு, இருத்தலுக்கு ஆறுசதம் கணக்குப்படி எவ்வளவு தான் கிடைக்கும்?

இருந்தாலும், மற்ற எந்த உழைப்பாளியுள் கூட செகப்பியின் தாயைப்போல, மழையிலும் தண்ணியிலும், வெய்யிலிலுமாக, மேடுபள்ளங்களில் இறங்கி ஏறிவிடமுடியாது. அந்த மலைப் பிரதேசத்தை வெண்பனி மூட்டங்கள் மூடிய வண்ணமாகவேயிருந்தாலும் கூட அப்படி இருந்த காலத்திலும், பிழைப்பை எண்ணி, தன் மகளின் வாழ்க்கையை உத்தேசித்து வேலைக்கு சென்று விடுவாள்.

கார்முகில்கள் சூழ்ந்து, அடைமழைகொட்டிய காலத்து கடுங்குளிரிலும், வேலைக்கு முழுக்குப்போடும் வாலிபர்களைப் பார்த்து “என்னைப் பாருங்களேன் ... இந்தப் பழைய கட்டைக்கு கூதல், குளிர் அடிக்காத போது, உங்களுக்கு மட்டும் எப்படி வருது?

என்று ஏளனமாகவும், சூத்தலாகவும் சொல்லிவிட்டு, கூடையை முதுகுப் புறமாக தொங்கவிட்டு. தொய்ந்து தொய்ந்து நடப்பது, நமக்குப் பார்க்க ஒரு வேடிக்கையாகத் தோன்றினாலும் அவை நம்மை பிரமிக்க வைக்கின்றன.

ஆனாலும் அவன் மற்ற தொழிலாளர்களைப் போல பதிவு செய்யப்பட்டவனல்ல! இதனால்தான், நான் சம்பளமின்றி வேலைச்சம்பளம் வாங்க வேண்டியதாயிற்று. அந்தச் சம்பளமே அதுவரை காலமும், செகப்பியையும் அவளின் தாயையும் காப்பாற்றி வந்தது!

செகப்பி தானும் ஏதாவது உழைக்கலாம் என்றால் அது முடியிற காரியமாக இல்லை, தோட்டத்துரை கேட்கும் பிறந்த குறிப்புக்கு அவள் எங்கே போவாள்? பதிவாமல் வேலை செய்வதென்றால் கூட 'வேலையில்லை' என்று சொல்லி விடுகிறார்கள்!

இதன் காரணமாகவும், தன் தாய்க்கு வயது போய் விட்டது என்ற காரணத்தாலுமே செகப்பி. அந்த மலைச் சரிவில் இறங்கிவந்து கீழேயுள்ள டவுனில், விறகு பொறுக்கிக் கொடுத்து சல்லி வாங்குவதும், பிச்சையெடுப்பதற்காக அன்றைப் பொழுதைக் கழித்து விடுவாள். சில நேரங்களில் 'பெரிய' மனிதர்களின் கருணையினால் நான் முதல் ஒன்றிரண்டு ரூபா வரையிலும் சம்பாதித்து விடுவாள். மாத நாட்களில், அபூர்வமாக ஒன்றிர

ண்டு நாட்களில் இரண்டிலிருந்து மூன்று ரூபா வரையிலும், தன் சாமார்த்தியத்தால் சம்பாதித்து விடுவாள்! அப்படி அதிகமாக சம்பாதித்து விட்டால், அந்தக் கிழமையில் தொடர்ந்து சில நாட்களாவது வீட்டில் நின்று விடுவாள்!

இன்றிலிருந்து, முன் ஒரு கிழமையும் டவுனுக்கு போகிறுந்தான் என்றாலும் அவ்வளவாக எதுவும் கிடைக்கவில்லை.—ஏனென்றால் இந்தவாரம் மாதத்தின் முதல் வாரமாக இருப்பதேயாகும். இன்றும் தன் வயிற்றுப்பாட்டுக் காகவே டவுனுக்கு போக குறுக்குப் பாதையில் இறங்கி வந்தாள்!

செகப்பி உட்கார்ந்து கொண்டு யோசித்தாள்! சிந்தனையொன்றும் ஓடவில்லை; "ச்சி இன்றைக்கு இப்படியே உட்கார்ந்துகொண்டு இருந்தா வேலை ஒன்றும் போகாது. அப்புறம் வயிறும் பட்டினி தான்..!" என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்டு எழுந்து நின்று, புடவையில் ஓட்டி இருந்த மண்ணை ஊதினாள்.

புடவையில் ஓட்டியிருந்த மண்ணை ஊதியது போல, அவளது வாழ்க்கையில் ஓட்டியிருந்த துன்பம், பிணி — இவைகளை எவ்வளவோ முயன்றும் நீக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை!

மறுபடியும், மிகக் கவனமாக தேயிலையைப் பிடித்துக்கொண்டு கீழே இறங்கினாள். அவளின் சிந்

தனை டவுனில் எந்த எந்த வீட்டில் என்ன என்ன வேலைகள் இருக்கும் என்பதில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தது!

‘மாலதியம்மாள் வீட்டில், விறகு பொறுக்கிவரச் சொல்லுவாங்கள். தண்ணீர் பிடிச்சுவரச் சொல்லுவாங்கள்... நான் விறகு பொறுக்கிப் போட்டுவிட்டு, சாப்பிடுவேன். சாப்பிட்டதும் தண்ணிக்குப் போவேன். அப்புறம் இன்னொரு அய்யாவீடு... அப்புறம் இன்னொரு அம்மா வீடு... ச்சீ... அந்த அம்மா நல்லவங்க பாவம்...’ என்று தன்னை மறந்து வெளியே சில வார்த்தைகளை யும், மனசுக்குள்ளே சில வார்த்தைகளையும் சொல்லிக்கொண்டு வருகையில் கால் சறுக்கி கீழே விழுந்தாள்.

கல்ல வேளையாக முன்புறமாக விழாமல், தின்பக்கமாக விழுந்து விட்டதால். தனக்கு நேரவிருந்த ஆபத்தை தவிர்த்து விட்டாள்! அவள் விழும்போது தேயிலைச் செடியில் மாட்டியிருந்த சேலை கிழிந்துவிட்டது!

எழுந்து காலைப் பிடித்துப் பார்த்தவள், பெரிய காயமொன்றும் இல்லை யென்ற மகிழ்ச்சியினால்; சிறிது இரத்தம் கசிந்த இடத்தில், நாக்கில் ஊறிய எச்சிலைத் தொட்டு அப்பிவிட்டு சேலை பைப்பார்த்தாள்!

“ஒன்னே ஒன்னுதான் வச்சிருந்தேன், அதுவும் கிழிஞ்சு போச்சுது” என்று வாய்க்குள் முனக்கிக்கொண்டு மேலும் நடந்தாள். அவளுக்கு பசிகிறக்கத்தத்தினள் நடையில் சிறிது மாறுதல் பட்டு தள்ளாடினாள்!

“இந்த மாசம் வேலை செய்து சல்லியை செலவழிக்காமல் சேர்த்து வைத்திருந்து; ஆயாகிட்டேயும் கொஞ்சம் சல்லி வாங்கி ஒரு சேலை எடுக்கணும்” என்று நினைத்துக் கொண்டு, அந்த நினைவில் ஊறிய பெருமிதமான, சேலை எடுத்து கட்டிக்கொண்டது போன்ற உணர்வுடனும் சந்தோஷப்பட்டாள்! அந்த நிகழ்ச்சியினால், பசிக்கறக்கம் நீங்கி முகம் மலர சிரித்தாள்! புதுச் சேலை கட்டிய உணர்வோடு, கையில் சேலைத் தலைப்பை தொங்கவிட்டுக் கொண்டு, ஓய்யாரமாக மலைச் சரிவான குறுக்குப் பாதையிலும் அழகாக நடந்தாள்!

செகப்பி சமதரையான மேட்டு நிலத்திற்கு வந்தவுடன், அங்கிருந்து பார்ப்பதற்கு ரங்கலை ‘ஸ்டோர்’ நன்றாகத் தெரிந்தது!

மேட்டு நிலம் வரையிலும் தன்னை நாகரீக நங்கையென பாவித்துக் கொண்டவள். ஸ்டோர் தெரிந்ததும் தன் சிந்தனையைக் களைந்து மனசுக்குள் சிரித்துக் கொண்டாள்.

அந்த இடத்திலிருந்து ஸ்டோர் வரையிலும், சிறிது தாழ்வான இறக்கமாததால் விரைவாக ஸ்டோர் வரையிலும் சென்றாள்.

ஸ்டோர் அருகே நின்று அதைச் சுற்றியுள்ள பூந்தோட்டங்களை வேடிக்கையை பார்த்துவிட்டு ஸ்டோரை நிமிர்ந்து பார்த்து கொண்டாவி விட்டாள்!

அந்த வழியாக எந்த நாளும் நாளுக்கு இரண்டு தரம் போகவும், வரவும் இருந்தாள் தான் என்றாலும், ஸ்டோரையும் அதன் சுற்றுப்பகுதிகளையும் வேடிக்கை பார்ப்பதை நிறுத்திக்கொள்ளவோ நிறுத்திக்கொள்ள முயலவோ அவள் மனம் இடந்தரவில்லை!— அதற்கு மாறாக குழந்தைகளின் உள்ளம் போல வேடிக்கை பார்ப்பதிலேயே அவள் மனம் லயித்தது!

செகப்பி தனக்குள் எதையோ நினைத்து, மௌனமாக சிரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, ஸ்டோரில் மணி பதினென்று அடிக்கும் சத்தம் கேட்டது!

இப்போதுதான் அவசரம்வந்தாற்போல், பறுபடியும் ஸ்டோரிலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்லும் அகலமான படிக்கட்டுப் பாதையில் இறங்கி நடந்தாள்.

ஸ்டோரிலிருந்து கால் மைல் தூரத்திலிருக்கும் டவுன் இப்பொழுது நன்றாகத் தெரிந்ததும், செகப்பிக்கு யார் யார் வீட்டில் என்ன

என்ன வேலைகள் என்பதில் சிந்தனை ஓடியது.

சிந்தனையோட்டத்திலும் கூட, டவுனருகே வந்ததும் அவள் விறகு பொறுக்க வேண்டுமென்பதை மறந்து விடவில்லை! சவுக்கு மர விறகை பொறுக்கி கட்டிக் கொண்டு, கடைபின் பின் புறத்தைச் சுற்றி வந்தாள்.

விறகுக் கட்டை ஓரிடத்தில் போட்டுவிட்டு நாலேந்து கடைகளுக்குப் போய் பார்த்தபோது அங்கு கடைகள் சாத்தப்பட்டிருந்தன!

செகப்பி ஒரே ஏமாற்றத்துடன், 'கோயிலில் அன்னதானம் போடுவார்கள்' என்ற எண்ணத்துடன் டவுனிலிருந்து பிள்ளையார் கோவில் வீதிவழியே கோயிலுக்கு சென்றாள். சென்றவளுக்கு அங்கே எதுவுமில்லை. கோயில் கதவு சாத்தப்பட்டிருந்தது!

தெருவில் உள்ள பிச்சைக் கார்ப் பிள்ளைகள் மட்டும் கோயில் மணியை, அதுவும் தமக்குள் சண்டையிட்டுக்கொண்டு 'டங் டாங்' என அல்லறும்படியாக அடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அங்கேயும் வயிற்றுப் பாட்டுக்கு வழியில்லை! வந்து விடுகிறாள் விறகு கட்டை நோக்கி. "நேற்று, முந்தாம் நாள்—இப்படியாக சில நாட்களுக்கு தன்னைத் தொடர்ந்து விரட்டிக் கொண்டு வந்த அந்த

முரடனை, விறகு கட்டைமேல
உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டாள்”

பண்ணப் போகிறேன்” என
யோசிக்கிறாள்.

அவள் ஓட முயலும்போது
அவன் பிடித்து வேலிக்கட்டுக்
குள் இழுத்துக் கொள்கிறான்.
“பசி... பசி!” அவளின்
வாயிலிருந்து சில சொற்கள் வெளி
வருகின்றன!

பக்கத்தே கிடந்த விறகுக்கட்
டைகையில் தட்டுப்படுகிறது. எடுத்த
தான், ஒரேபோடு. எடுத்தாள் ஓட்
டம். மூச்சுமூட்ட, பயம் பின்னே
துரத்த கால்கள் முன்னேறின.

அவள் தன்னை விடுவித்துக்
கொள்ள துடிக்கின்றாள். முடிய
வில்லை! ‘நான் இனி என்ன

கடைசியாக முக்கல் முனகல்
விசிப்பு — இந்த ஒலிகள் தான்
அங்கிருந்து எழுகின்றன!

விக்னேஸ்வரா புடவை மாளிகை

27 / 2 மின்சாரநிலையவீதி, யாழ்ப்பாணம்

பலரகமான ஜவுளிகள்

நியாய விலைக்கு கிடைக்குமிடம்

மோலிநிக்ஸ் மோட்ஸ், ஈவ் மோட்ஸ்

ஐதிராமணி போன்ற

தையல் நிலையங்களில்

கடமைபாற்றி அநுபவம் வாய்ந்த

தையற் தொழிலாளரால் ப்ஷண் (LADIES)

ஆண் (GENTS) இருபாலார் உடைகளும்

சிறந்த முறையில் செய்து கொடுக்கப்படும்

ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள்

அந்த வயலின்காரன்

சிங்களத்தில்:

வி. எம். ஜயவர்தன

தமிழில்: பெரி. சண்முகநாதன்

இந்த நாலு வயலின் தந்திகளும் ஒரு காகிதப் பொட்டலத்தினுள் இருக்கக் கண்டேன். புழுதியடைந்து போயிருந்த அந்தப் பழைய பொட்டலம் மேசை மீதுருந்த புத்தகங்களினிடையே கிடந்தது. தற்செயலாக எனது கண்ணில் பட்ட அது பழையதொரு கதை என் நினைவில் பசுமையாக மீட்டு விட்டது.

எனது கைக்கு அந்தப் பொட்டலம் வந்து பல வருடங்களாகி விட்டன. நான் மாறிமாறிச் செல்லும் ஒவ்வொரு வீடுதி வீடுகளுக்கும் எப்படியோ என்னையறிமலேயே அது என்னுடன் வந்து கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். அடிக்கடி இடம் மாறிச் சென்ற லையும் யாசகர்களைப் போலவே வாடகைக்குக் குடியிருப்போர்களுக்கும் இந்த அடிக்கடி இடமாறி அலையும் பழக்கம் உண்டு. உண்மையில் யாசகனுக்கும் வாடகைக்குக் குடியிருப்பவனுக்கும் கிரம்ப ஒற்றுமை உண்டு மூட்டை முடிச்சு கனூடன் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோ

ரிடத்துக்கு அசைந்து திரியும் யாசகர்களைப் போலவே வாடகைக்குக் குடியிருப்போரும் தங்களது பொருட்களுடன் இடம் மாறி மாறித் திரிகின்றனர்.

நான் எத்தனை தடைவைகள் மாறி மாறிப் பல வாடகை வீடுகளில் இருந்துள்ளேன் என்பது எனக்குத் தெரியும் என்று படுக்கை மேசை கதிரை ஆகியவற்றைக் கட்டிக் கொண்டு டாக்ஸி யொன்றைப் பிடித்துக் கொண்டு புதிய தொரு வீட்டுக்குப் போய் அதைச் சொந்த மாக்கிக் கொண்ட சம்பவங்களெல்லாம் எனது நினைவில் நிற்கின்றன. இப்போதும் இன்னொரு வீட்டுக்கு மாறுவதற்காக இந்த அறையைச் சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்த போதே இந்தக் காகிதப் பொட்டலம் கண்ணில் பட்டது. நான் அதைப் பிரித்து அதில் நாலு தந்திகளையும், சில ஆணிகளையும் கண்ட போது ஒரு கணம் அவை என்னவென்று கூடத் தெரியாமல் நின்று விட்டேன்.

நான் வயலின் வைத்திருந்த காலம் ஒன்று இருந்தது. அது என்னுடைய நண்பரொருவருடைய வயலின் அப்போதெல்லாம் அடிக்கடி நான் வயலின் வாசிப்பது வழக்கம் ஆனால் அதைச் சரியான முறையில் வாசிக்கப் பழகுவதற்கு எனக்கு நேரமே கிடைக்கவில்லை. அதனால் சில காலத்தின் பின் வயலின் படலத்துக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து நண்பரிடமே அதைத்

திருப்பிக் கொடுத்து விட்டேன். ஆனால் இந்தப் பொட்டலத்திலுள்ள தந்திகளும் ஆணிகளும் அந்த வயலினுடன் சம்பந்தப் பட்டவையல்ல.....

இந்தப் பொட்டலத்தைப் பற்றி ஒரு கதை உண்டு. அந்தக் கதையில் அதிகம் உண்மையிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் இந்தப் பொட்டலத்தை இன்னும் இங்கே எனது மேசையில் காண முடியாது. ஆனால் அந்தக் கதையினுள் வேறு சிறிய பொடிகளும் சேர்ந்து விட்டதால் அது முற்றாக உண்மையான கதையென்று யாரும் துணிந்து ஒப்புக் கொள்ளச் சங்கடப் படவேண்டிய நிலை... ஆனால், நீங்கள் விரும்பியபடி இதைப்பற்றி அபிப்பிராயங் கொள்ளலாம்.

அந்த வார முடிவில் நான் வீட்டுக்குப் போகவில்லை. எனது சக வாகைக்காரர் சுமனாவுடன் நான் கண் ஆஸ்பத்திரிச் சந்திக்குப் போனேன். உண்மையில் புதியகொரு வீடு தேடும் எண்ணத்திலேயே புறப்பட்டிருந்தோம். வழக்கமாக பரபரப்புடன் உயிராக மிளிரும் அந்தச் சந்தி அன்று வார விடுமுறையாதலால் சிறிது அமைதியான நிலையில் காணப்பட்டது. வழக்கம் போல ஒருவருடன் ஒருவர் 'சேட்டை'கள் செய்து கொண்டிருக்கும் மனிதர்களையும் நடைபாதையில் காணமுடியவில்லை. அந்த நடை பாதை வளைவில் அதை யொட்டியிருந்த சுவர் இர

ண்டாய் வளைகின்ற மூலைச் சுவருடன் சாய்ந்திருந்தபடியே ஒரு கிழவன் வயலின் ஒன்றை மெதுவாக மீட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

அந்த வயலின் நிரம்பப் பழையது. அவனும் நிரம்பக் கிழகு தட்டிப் போயிருந்தான். அவன் இந்த இடத்துக்குப் புதியவனாயிருக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் அவனை முன்பே தான் காண நேர்ந்திருக்குமே! நானும் சுமனாவும் அந்தக் கிழவனைக் கடந்து போய்க் கொண்டிருந்தோம். எங்கள் காதுகளுக்கு நிரம்பவும் பரிச்சயமான ஒரு பாடலின் மெட்டை அவன் மீட்டிக் கொண்டிருந்தான். இந்த இதமான மெட்டைக் கேட்டதும் அவனடியில் நின்று விட்டோம். அவனுக்கு முன்னால் ஓர் அழுக்கடைந்த துணி விரிந்துகிடந்தது. அதில் மூன்று ஐந்துசதக் குத்திகள் கிடந்தன. அவ்வழியால் போவோர்களின் பலர் அவனைக் கவனிப்பதாய்க்கூட எனக்குத் தோன்றவில்லை. அவன் சுவருடன் ஒடுங்கிப் போய் உட்கார்ந்திருந்தான்.

அவனது மேலுடம்பில் ஒரு பியந்து போன 'கோட்'டைத் தவிர வேறென்று மிருக்கவில்லை. நான் அவனது விலா எலும்புகளை எண்ணக் கூடிய அளவுக்கு அவன் மெலிந்து போயிருந்தான். தலையில் நாலைந்து மயிர்களே இருந்தன. அவனது மெலிந்த தோற்றம் சற்றுப் பயமுறுத்தக் கூடியதாயிருந்தது. நன்றாகத் தழீந்து போயிருந்த அவனது கண்களில் ஒருவித வெறுமையே தேங்கிக் கிடந்தது

சிறிது நேரம் அந்தக் கண்களை உற்றுப் பார்த்த நான் அவைகளில் ஒருவித அலட்சியக் கீற்று மின்னுவதாகக் கண்டு கொண்டதாயும் நினைத்துக் கொண்டேன். அவ் வழியால் நடந்து போகும் ஆயிரக் கணக்கானவர்களில் பத்துப் பேராவது அக் கிழவன் வயலின் வாசித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்திருப்பார்கள் என்று எனக்குப் படவில்லை. வெளியுலகம் என்று ஒன்றிருப்பதை நந்து விட்டவன் போல அடித்தடுத்துப் பல பாடல்களின் மெட்டை மீட்டிக் கொண்டிருந்தான். அந்த வயலின் மிகப் பழையதாயும் பழுதடைந்து மிருந்ததானால் அதனிவிருந்து வெளிப்படும் மெட்டுக்களைக் கண்டு பிடிப்பது சற்றுச் சிரமமான காரியமாக விருந்தது.

வாழ்த்து கின்றோம்

ஈழத்தின் பிரபல விமரிசகர்களில் ஒருவரும், 'தமிழிற் சிறுகதை வளர்ச்சி' என்ற சமீபத்தில் வெளிவந்த நூலின் ஆசிரியருமான திரு. கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி மேற்படிப்பிற்காக இம்மாதம் 25-ந்திகதி இங்கிலாந்து பயணமாகிறார். அன்றிரவு பயணம் வெற்றிகரமாக ஈடேற வேண்டுமென இந்நாட்டு எழுத்தாளர்கள் இதயபூர்வமாக விரும்புகின்றனர். மல்லிகையின் நினைப்பும் அதுவேதான்.

— ஆசிரியர்.

ஆணிகள் இருக்க வேண்டிய இடங்களிலெல்லாம் சிறுசிறு நூல்களினால் ஆன பொருத்துக்கள் காணப்பட்டன. நல்ல நாதத்தை ஏற்படுத்த முடியாவாறு தந்திகளெல்லாம் இறுக்கமாயில்லாது இளகிப்போயிருந்தன. ஆனால் அவன் எவ்வித சலிப்புமில்லாமல் அதை மீட்டியபடியே இருந்தான். தந்திகளே மேல் அவனது நடுங்கும் விரல்கள் நளினமாக நெளியும் லாவகத்தை நான் ஆச்சரியத்துடன் கவனித்தேன். அவனுடைய விரல்கள் எத்தனை வருடங்களாக அந்தத் தந்திகளை வருடிக்கொண்டிருக்கின்றனவோ என்று சினைத்து நினைத்து ஆச்சரியப்பட்டேன். அந்த வயலின் மாத்திரம் நல்ல நிலையிலிருக்குமானால், அவன் மீட்டுவதைக் கேட்பது நிச்சயம் இன்னும் சுகமானதாயிருந்திருக்கும்!

அவன் ஆரோக்கியமான உடலுடன், பெருமளவு உணர்வுடன் நன்றாக வயலினை வாசித்த ஒரு செழுமையான காலம் நிச்சயமாக முன்பு இருந்திருக்கும். சில வேளைகளில் பொது மேடையொன்றில் நூற்றுக்கணக்கானோரின் பாராட்டுதல்களுக்கிடையே அவன் வயலின் வாசித்த காலமும் இருக்குமோ? அவனது சங்கீதத்தை இன்னும் வேண்டிக் கூக்குரல்களும் வேண்டல்களும் நிச்சயம் எழும்பியிருக்கும்!

ஒரு இளம் ஜோடியொன்று எங்களைத் தாண்டிச் சென்றது. அப்படிச் சென்றபோது பெண்

ஏதோ ஒன்றை தனது கணவ
னின் காதினுள் குசுகுசுத்தான்.
பின்பு இருவரும் சிரித்தபடியே
சென்றனர். நாங்கள் குனிந்தபடியே
கிழவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்
பதைப் பற்றித்தான் அவர்கள்
குசுகுசுத்தும் சிரித்தமிருக்கவேண்
டும். நான் எனது பையினுள்
கையை விட்டுத் துழாவி, அகப்
பட்ட ஒரு நாணயக் குத்தியை
எடுத்துக் கிழவனடியில் போட்
டேன். புதிதாகச் சில தந்திகளே
யும். ஆணிகளையும் வாங்கிக்
கொடுத்து அந்தப் பழைய வயலி
னைத் திருத்துவதில் அக் கிழவனு
க்கு உதவி செய்வதென்று தீர்மா
னித்துக் கொண்டேன்.

சம்பள நாளுக்கு இன்னும்
ஒரு வாரகாலமிருந்தது. சம்பள
நாளும் வந்தது. அன்று சங்கீதப்
பொருட்கள் விற்பனையாகும் கடை
யொன்றுக்குப் போய்ச் சில தந்தி
களையும், ஆணிகளையும் வாங்கிக்
கொண்டேன். அன்றுமாலே வேலை
முடிந்ததும் கண் ஆஸ்பத்திரிச் சந்
திக்குப் போனேன். அந்த வய
லின்காரக் கிழவனைச் சந்தித்துவிட
வேண்டுமென்று எனக்கிருந்த ஆவ
லையும் பதட்டத்தையும் கண்டு
எனக்கே திகைப்பாயிருந்தது. புதி
தாகத் தந்திகளை அந்தப் பழைய
வயலினில் பொருந்தியபின் அந்த
வயலினிலிருந்து சுரக்கக் கூடிய
இனியநாத வெள்ளத்தில் மிதக்க
வேண்டுமென்று எனக்கு ஒரு வெறி
மிருந்த ஆர்வம் ஏற்பட்டிருந்தது.
அடுத்த சம்பளத்தில் ஒரு 'போ'வைய
யும் வாங்கிக் கிழவனிடம் கொடு
த்துவிட்டால், பின்பு அவனது
வயலின் ஓரளவுக்குப் புதியதாகி
விடும் என்று எண்ணிக்கொண்டே,
கண் ஆஸ்பத்திரிச் சந்தியை நெருங்
கினேன்.

ஆனால் கிழவனை அங்கு காண
முடியவில்லை. நான் சுற்றிலும்
கூர்ந்து பார்த்தேன். அவனது
உருவம் கண்ணிலே படவில்லை.
பக்கத்திலிருந்த இளநீர் வியாபாரி
யிடம் கிழவனைப்பற்றிக் கேட்
டேன். கடந்த இரண்டு நாட்களா
ய்க் கிழவனைத் தான் அங்கு பார்க்
கவில்லையென்றும், அவன் எங்கு
போனென்று தனக்குத் தெரி
யாதென்றும் இளநீர் வியாபாரி
கூறினான். மற்றைய நடைபாதை
வியாபாரிகளிடமும் விசாரித்துப்
பார்த்தேன். அவர்களும் தங்க
ளுக்குத் தெரியாதென்று சொன்
னார்கள். நான் கிழவனுக்குச் சொக்
தக்காரனான என்ற மாதிரி என்னைப்
பற்றி அறிவதில் சிலர் முனைந்தார்
கள்.

இப்போது எத்தனையோ வரு
டங்கள் கடந்துவிட்டன. புழுதி
யடைந்த இந்தக் காகிதப் பொட்ட
லம் இப்போதும் என் கையில்
இருக்கிறது. இனிமேல் அது
எனக்குத் தேவையில்லை. என்னிடம்
வயலினுமில்லை. அந்த வய
லின்காரக் கிழவன் இதுவரை
காலமும் என் கண்களில் படவே
யில்லை. வயலின் வைத்திருக்கும்
வேறு யாருக்காவது நான் இந்தப்
பொட்டலத்தைக் கொடுத்து உதவ
லாம். ஆனால் அதற்கு என்மனம்
ஏனோ இடந்தருவதாயில்லை. யாரா
வது வயலின் வாசிப்பதைக் கேட்க
வோ, அல்லது வயலின் வாத்
தியத்தை அனுபவிக்கவோ எனக்கு
இஷ்டமில்லை. அதனால்தானே என்
னவோ இந்தப் பொட்டலம் புழு
தியடைந்த நிலையில் இன்னும்
எனது புத்தகங்களிடையே இடம்
பெற்றிருக்கிறது.

காட்டினிலே

ஒரு

வாதம்

முல்க் ராஜ் ஆனந்த்

காட்டுக்கு யார் பெரியவரகா இருக்க வேண்டுமென்பது பற்றி மிருகங்களிடையே பெரும் பிரச்சனை ஏற்பட்டது.

“இப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு மனிதனை அழைப்போம். இப் பிரச்சனையில் அவன் சம்பந்தப் படாமலிருப்பதனால் அவனால் பாரபட்சமில்லாமல் தீர்ப்புக் கூற முடியும்” என்று குதிரையோசனை கூறியது.

“மனிதன் இப் பிரச்சனையைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வானே என்பது பற்றி என்ன உறுதி மற்றவர்கள் எவராலும் எமது தகராறினைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதென்பதே எனது கருத்து!” என்று மூஞ்சூறு குதிரையின் யோசனையை நிராகரித்துக் கூறியது.

“உண்மைதான்! தனக்குத் தானே சிக்கலாயிருக்கின்ற இந்த மனிதனுக்கு இப் பிரச்சனையை அலசும் திறமை இருக்குமென்று நான் கம்பவில்லை” என்று பன்

றியும் மூஞ்சூறின் கூற்றை ஆமோதித்தது.

“அமைதி!..” என்று கத்திய குதிரை தொடர்ந்து.....
“தங்கள் தங்கள் திறமையைப்பற்றி நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் தான் நீதிபதியின் விவேகத்தில் குறைகாண முன்னிற்பார்கள்!” என்று சொல்லியது.

இறுதியில் பல மிருகங்களினது பல்வேறு அபிப்பிராயங்களினிடையே இப் பிரச்சனைக்குத் தீர்ப்புக்கூற மனிதன் அழைக்கப் பட்டான்.

மனிதன் தீர்ப்புக்கூற முன்னர், சிங்கம் குறுக்கிட்டு,

“எங்கள் அந்தஸ்தை நீங்கள் எதைக் கொண்டு கணிக்கப் போகிறீர்கள்?” என்று மனிதனிடம் கேட்டது.

வருந்துகின்றோம்

மாபெரும் சோவியத் எழுத்தாளரும் வெகுஜனத்தலைவரும் லெனின் சமாதானப் பரிசு பெற்றவருமான இலியா எஹரன்பர்க் தமது 76வது வயதில் சென்ற ஆகஸ்ட் 31ந் திகதி காலமானார். அன்றாது மாபெரும் இழப்புக்காக மல்லிகை தனது ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

மனிதன் சொன்னான் : “நீங்கள் எந்தளவுக்கு எனக்குப் பிரயோசனமாக இருக்கிறீர்கள் என்பதைக் கொண்டுதான் உங்கள் அந்தஸ்தை வகுக்கப் போகிறேன்.”

இதைக் கேட்டு ஆத்திரமடைந்த சிங்கம்,

“அப்படியானால் நான் கழுதையிலும் பார்க்க எவ்வளவு தாழ்ந்தவனாக மதிக்கப் படுவேன்? உம்மால் எங்களுடைய பிரச்சனைக்குத் தீர்ப்புக்கூற முடியாது. நீர் இங்கிருந்து போய் விடும்!” என்று சுத்தி விட்டு ஒருதடவை உறுமியது.

“இப் பிரச்சனைக்குத் தீர்ப்புக்கூற மனிதன் தகுதியானவன் அல்ல என்றுதான் சிங்கமும் எங்களைப்போல் அபிப்பிராயப்படுகிறது” என்று மூஞ்சூறு சொல்லியது.

“சிங்கமும் எம்மைப்போலவே அபிப்பிராயப்படுகிறது!”

“சிங்கமும் எம் பக்கமே நிற்கிறது!”

இப்படியாகப் பல மிருகங்கள் சிங்கத்தின் பேச்சை ஆமோதித்துக் கருத்துகள் வெளியிட்டன.

சிங்கம் எழுந்து எல்லோரையும் பார்த்துக் கூறியது:

“எல்லா விஷயங்களையும் எடுத்துப்பார்க்கப் போனால் ‘யார்

பெரியவன்?’ என்ற பிரச்சனையை விவாதிப்பது வீணாக நேரத்தை விரயம் செய்வதாகவே தோன்றுகிறது. நான் பெரியவனோ அல்லது தாழ்ந்தவனோ என்று நீங்கள் நினைப்பது பற்றி எனக்குப் பரவாயில்லை. என்னளவில் நான் பெரியவனே!”

இப்படிச் சொல்லியபின் சிங்கம் கூட்டத்தைவிட்டு வெளியேறியது.

தங்கள் தங்கள் திறமையில் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அச்சமற்ற சிறுத்தை, கண்ணியமான குதிரை, தந்திரமான நரி, புத்திசாலியான யானை ஆகிய முக்கிய பிரமுகர்கள் உட்பட எல்லோரும் கலைந்து போயினர்.

ஆனால் குரங்கும், கழுதையும் மாத்திரம் அங்கிருந்து அகல மனமில்லாமல் சோகக் கடலில் முழுகியிருந்தன. கூட்டம் குழம் பியது பற்றிக் கவலையுடன் இரண்டும் முணு முணுத்தபடியே இருந்தன.

நன்றீர், உவரீர், பனிக்கட்டி முதலிய தன்மைகளில் உலகிலிருக்கும் நீரின் கன அளவு 136 கோடி கிலோ மீட்டர்களாகும். இதில் மூன்றரைக்கோடி கன அளவு கிலோ மீட்டர் நீரே நன்றீராகவுள்ளது. இந்த அளவிலும் கூட நீராகவுள்ள பகுதி 20 சதவிகிதம் தான். எஞ்சிய 80 சதவிகிதம் பனிக்கட்டியாகவும், உறை பனியாகவும் இருக்கின்றன. அறிவு-டக்டர் எச்.வி.ஹொயின்சின் தகவல் - மாணிக்ன்

உருகலாயந்தி

அன்புள்ள ஆசிரியருக்கு :

இரா. சந்திரசேகரனின் “தங்கை” சிறுகதை உணர்ச்சியாக இருந்தது. இம்முறை மல்லிகை சற்றுக் கனமாய் இருக்கின்றது. மல்லிகையை இலங்கை பூராவும் அனுப்பக்கூடிய—படிக்கக்கூடிய—வசதிகளை ஏற்படுத்தவும்.

தர்ஹாரவுண் — ஏ. இக்பால்

ஈழத்துக் சஞ்சிகைகள் வளர்ந்து வருகின்றன—கவர்ச்சியால் அல்ல, கருத்தாழத்தால்—என்பதற்குச் சாட்சி மல்லிகையின் வளர்ச்சி என்பது எனது அபிப்பிராயம். டாக்டர் ‘நந்தி’ பற்றிச் சிறப்பாக அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பை அளித்துள்ளீர்கள். இவ்வாறே ஈழத்துப் பேரூ மன்னர்களையும் பற்றி அறியவைக்க வேண்டியது வரவேற்கத்தக்கதே. ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் உணர்ச்சியைக் கொள்கின்றன. மல்லிகையின்

சுகந்த நறுமணம் தமிழர் இல்லங்கள்தோறும் மணக்கட்டும்.

டிக்வேல. எம். எச். எம். சம்ஸ்

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்க் கலைஞர்களை மல்லிகை கௌரவப் படுத்தவது மதிப்பிற்குரியது. நம்மையெல்லாம் மலைக் கொழுந்து மூலம் அழ வைத்த வள்ளியின் பெயரைக் கொண்டவர் வருங்காலத்தில் நம்மை மகிழ்விப்பார்களா?

சிங்களக் கதைகளைத் தமிழில் வெளியிடுவது அன்பிற்கு எடுத்துக் காட்டு. அயல் நாட்டுச் சகோதரனை நம்பி வாழ்வதிலும் பார்க்க, பக்கத்து வீட்டு நண்பனை நம்பி வாழ்வது நன்மை தரும். ஆனால் சிங்களச் சகோதரர்கள் நல்ல சிறுகதைகள் எழுதுவதில்லையா?

சுன்னாகம்.

சி. நாகேஸ்வரி

சென்ற இதழில் வெளியாகி இருந்த 'ஒளி பீரக்கும்' கதையின் கதாநாயகனை கலாதேவனின் நிலை எனது மனதை மாத்திரமல்ல இக் கதையை வாசித்து ரசித்த ஒவ்வொருவருடைய மனதையும் இளக வைத்திருக்கும். எழுத்தாளர்களை ஏமாற்றி எத்திப் பிழைக்க எண்ணும் பத்திரிகைகளுக்கு இக்கதை நல்லதொரு பாடத்தைப் படிப்பிக்கும்.
உரும்பராய். அ.நெல்சன்

உங்களின் மல்லிகையைப் பார்த்தேன். படித்தேன். சிறப்பாக உள்ளது. தாமரைக்குத் தொடர்ந்து அனுப்புங்கள்.

சென்னை-1. ஆ. பழனியப்பன்
(ஆசிரியருக்காக)

வடமாகாண ஆதிபர்களுக்குள் உரும்பராய் இந்துக்கல்லூரி அதிபரை முதன்முதலாகத் தேர்ந்தெடுத்து வெளியிட்டமைக்காக அக்கல்லூரி மாணவியாக இருக்கும் நான் பெருமைப் படுகின்றேன்.

ஒரு மாணவி.

எழுத்தாளர்கள் அபிப்பிராய பேதங்களை மறந்து ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட வேண்டும். தமது உரிமையை வென்றெடுக்க அவர்கள் ஒருமித்துச் செயலாற்ற வேண்டும். மல்லிகையின் எண்ணம் தீங்கற்றது, மல்லிகையின் நினைப்பு சகல எழுத்தாளர்களுக்கும் நன்மை தரும் நினைப்பு.

ம.சி. சிதம்பரப்பிள்ளை
கொழும்பு-2.

15-8-67 தலையங்கம் அருமை. ஈழத்துப் புத்தகங்களை வாங்குங்கள் என்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் தேசிய இலக்கிய கோஷத்தின்பின்னே சென்னையில் புத்தகம் வெளியிட்டு இங்கு ஒருசில புத்தகங்களைக் காட்டி மறைக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களையும் நாம் வாங்கத்தான் வேண்டுமா?

குருநாகல் எஸ். ஏ. குமாரசாயி

மல்லிகை மலைநாடெங்கும் பரவ ஆவன செய்யவேண்டும். இதழுக்கு இசை அழிவிருத்தி அடைந்துவிடுவது மகிழ்ச்சிக்கூறிய செய்தி.

கொழும்பு. இர. சந்திரசேகரன்

இலக்கிய உலகில் ஒதுங்கி எங்கோ எங்கோ அமைதியாக இருக்கும் என்னை மல்லிகை எழுத துண்டியதே ஒரு சாதனையானது. தொடர்ந்து எழுத வேண்டுமென்ற அவாவில் மீண்டும் இலக்கிய உலகில் தொடர்பு கொள்ளுகின்றேன்.

நுவரெலியா முகம்மதுசமீம்

மல்லிகை கண்டேன். மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. மல்லிகை இதழ் தொடர்ந்து எனக்குக் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

ரங்கலை அரு. சிவானந்தன்

இலக்கிய உலகிலே கென்று மறத்

பொற்கிழி அளிப்பு

கவிஞர் செல்லையாவின் சேவையைப் பாராட்டி அவரது குடும்பத்தினருக்கு 23-8-57 ல் ஒரு பொற்கிழி வழங்கப்பட்டது. மேற்படி வைபவம்திரு. மூ. சி. சீனித்தம்பிதலை மையித் தேவரையாளி இந்துக்கல் தூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பலர் அன்னாரின் சேவையைப் பாராட்டிப் பேசினர்.

“ஈழத்தில் இதுவரை வெளிவந்த கவிதைத் தொகுதிகளில் கவிஞர் செல்லையாவின் வளர்பிறை என்னும் நூலுக்குத்தான் ஒரு விமர்சன நூல்—கவிதை வானில் ஒரு வளர்பிறை— வெளிவந்துள்ளது. இவ்வாறு அந்நூலை எழுதிய இரசிகமணி கனக செந்திராதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்நூலை இலவசமாக வரதர் அவர்கள் அச்சிட்டுக் கொடுத்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“கவிஞர் செல்லையாவின் கவிதைகள் இனிமையும் பொருள் ஆழமும் சொல்வளமும் நகைச்சுவையும் நிறைந்தவை. வண்டு விடு தூது என்னும் நகைச்சுவைச் சிறுகாவியம் இவருடைய

திறமைக்கு ஒரு உரை கல்லாகும். தங்கப் பதக்கம் பரிசில் பெற்ற இத் தூது நூல் ஒரு ஈடிணையற்ற படைப்பாகும். கட்டளைக் கலித்துறை பாடுவதில் கவிஞர் செல்லையாவுக்கு ஈடு கவிஞர் செல்லையாவே. இவருடைய கவிதைகள் யாவும் சிறந்த முறையிலே புத்தக உருவிலே வரவேண்டியது அவசியமாகும்.”

தலைவர் திரு. மூ. சி. சீனித்தம்பி அவர்கள் பேசுகையில், “இந்து சமயத்தில்—இந்த விஞ்ஞான யுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாம் சம்பிரதாயம், வழமை, பாரம்பரியம் என்ற கருத்துக்களைக் கொண்டு எம்மில் ஒரு பகுதியினரைத் தீண்டாதவர்களாக்கி இருப்பது நீதியாகாது, தமிழ் நாட்டிற்குடச் சாதிக்கொடுமை நீங்கிவிட்டது. ஆனால் இங்கு இது உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது” என்றார்.

உடுப்பிட்டி உறுப்பினர் திரு. எம். சிவசுதம்பரம், “கவிஞர் செல்லையாவின் உருவப்படத்தைத் திரை நீக்கம் செய்துவைத்துப்

பேசுகையில் உலகிலே பலர் பிறக்கிறார்கள் பலர் இறக்கிறார்கள். இவர்களில் புகழுடன் வாழ்ந்து செல்பவர் சிலரே. கவிஞர் செல்வையா போன்றவர்கள் புகழுடன் வாழ்ந்து சென்ற வழிகாட்டிகளாவர்.”

கவிஞர் அம்பி அவர்கள் பேசும் பொழுது “கவிஞர் செல்லையாவின் இலட்சிய வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றி வாழ்வதையே நாம் அவருக்குச் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும்” என்று கூறினார்.

திருவாளர்கள் கே. சம்பந்தன் எஸ். வீரசிங்கம், சி. வல்லிபுரம், ஆ. ம. செல்லத்தரை, த. இராசலிங்கம் க. முருகேசு, சு. நடேசு போன்றோரும் பேசினார்.

கவிஞர் குடும்பச் சார்பாக பொற்கிழியைப் பெற்றுக்கொண்ட கவிஞர்மகன் விவேகானந்தன் அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார்.

தொகுத்தவர் : த. தணிகாசலம்

தேநீர் விருந்துபசாரம்

திரு. க. சி குலரத்தினம் அவர்களும், திரு. சு. வேலுப்பிள்ளை (சு. வே) அவர்களும் அரசாங்க பாடநூற் சபைக்கு எடுத்தாளர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டன. உள்ளதைப் பாராட்டும் முகமாக 28-8-67 ல் யாழ் இலக்கிய வட்டம் தேநீர் விருந்துபசாரம் ஒன்றை நடாத்தியது. பல எழுத்தாளர், இலக்கிய நண்பர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

திரு. ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை தலைமை வகித்தார் ‘தற்காலச் சூழ்நிலைக்கேற்ப பாடநூல்கள் எழுதப்பட வேண்டும். பண்டைக்கால முறைப்படி பாடநூல் எழுதுவது மாணவனுக்கும் ஆசிரியருக்கும் பெருந்தலையிடியைத் தருவதாகும்’ என கவிஞர் சச்சிதானந்தம் கூறினார். கனக. செந்திநாதன், சம்பந்தன் மற்றும் பலரும் பேசினார்கள்.

இருவருக்கும் மலர் மாலை அணிவிக்கப்பட்டது. உடனே இருவரும் மாலையைக் கழற்றினார்கள். “கழற்றாதீர்கள், கழற்றாதீர்கள்! இந்த மாலையாவது கொஞ்ச நேரம் உங்கள் கழுத்தை அலங்கரிக்கட்டும்” என கவிஞர் சச்சி சொன்னார். கூட்டத்தில் சிரிப்பொலி திடீரென ஒலித்தது. காரணம் இவ் இருவருமே திருமணம் செய்துகொள்ளவில்லை.

முடிவில் உபசார விருந்திற்கு இருவரும் நன்றி கூறினர்.

அபூர்வமான குருவியின் கூடு

அபூர்வமான ஒருவகை மலைக் குருவியின் கூடு கல்கத்தா வில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இனக் குருவியின் கூட்டை கண்டு பிடிக்க பல நாடுகளைச் சேர்ந்த பறையையியல் நிபுணர்கள் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டாக முயற்சித்து வந்துள்ளனர்.

இந்த இனம் விஞ்ஞானிகள் இந்த இன மலைக் குருவிகளை ஸெய்லி அலடோ மலைப் பகுதியிலிருந்து அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 120 மீட்டர் உயரமான செங்குத்தான பாறை இடுக்கில் இந்தக் குருவியின் கூடு இருப்பதை அவர்கள் பார்த்தார்கள். இவர்களுக்கு அல்பைன் மலையேறிகள் உதவி அளித்தார்கள். 4 மூட்டைகளையும் எடுக்க இவர்களுக்கு 2 நாட்கள் பிடித்தன.

இந்த குருவியின் கூடு அல்மா—அட்டா இயற்கை மியூஸியத்திடம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த மலைக் குருவியின் கூடு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது இதுவே முதல்தடவை என்று விஞ்ஞானப் பேரவையாளர் இலாரியன் கலுஸேர் சொன்னார். 1934ல் பிரிட்டிஷ் பறவையியலாளர் ஸ்டீவார்ட் பேகர் இந்தியாவிலுள்ள இந்த மலைக் குருவிகள் பற்றிய விபரங்களை தெரிவித்தார். இம்மலையில் இதன் கூடு காணப்பட்டதாகவும் சொன்னார். இத் தகவல் தவறு என்பது பின்னர் தெரிய வந்தது.

ஈழமும் திரைப்படங்களும்

— ஏ. ஜே. கனகரெட்டு

திரைப்படக் கொழில் முதலாளிகளின் கைகளிலிருக்கும் நாடுகளிலே மண்டலமுறை வேறன்றியிருப்பதை நாம் காணலாம். படங்களை விநியோகிப்பவர், திரையிடுவோருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு அவற்றை வழங்குவர். இவ்வாறு பெற்று படங்களைத் திரையிடுபவர்கள் படவிநியோகிப்பாளருக்கு தங்கள் வருவாயில் குறிப்பிட்ட பங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படித்தான் மண்டல முறை உருவாகின்றது. திரைப்படமண்டலமொன்றில் சேர்வதன் மூலம் ஒழுங்காகப் படங்களைக் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் திரையிடுவோருக்குண்டு. அதேபோன்று பட உற்பத்தியாளருக்கும் இம்மண்டல முறையில் சில நன்மைகள் உள. படங்களைத் திரையிடுபவர் ஒவ்வொருவருடனும் தனித்தனி ஒப்பந்தம் செய்யவேண்டிய கிரிப்பந்தத்தைத் தவிர்த்து படவிநியோகிப்பாளர் ஒருவருடன் ஒப்பந்தம் செய்வதன் மூலம் தனது தயாரிப்புக்களை பல படமாளிகைகளில் திரையிடும் வாய்ப்பை மண்டல முறை மூலம் படத்தயாரிப்பாளர் பெறுகின்றார்.

இவ்வித வசதிகளை மண்டலமுறை அளிப்பதற்குள் முதலாளித்துவ நாடுகளில் இம்முறை வேருன்றி பட விநியோகிப்பாளரின் கையை ஒங்கச் செய்திருக்கின்றது. மண்டல முறையில் சில நன்மைகள் இருக்கின்றபோதிலும் அதில் சில ஆபத்துகளும் இயல்பாய் அமைந்திருக்கின்றன. விநியோகிப்பாளரின் ஏகபோக உரிமைக்கும் சுரண்டலுக்கும் இம்முறை வழி வகுப்பதனால் நன்மையிலும் பார்க்க தீமைகளே கூடுதலாக ஏற்படுகின்றன. இலங்கைக்கு மட்டுந்தான் இப்பிரச்சனைகள் பிரத்தியேகமானவை என்று நினைப்பது தவறு. பிரித்தானியாவிலே கூட இவை தலையெடுத்திருக்கின்றன. திரைப்பட விநியோகிப்பாளரின் ஏகபோக உரிமையை முறியடிப்பதற்கு அரசாங்கம் தலையிட்டு கட்டாயமாக குறிப்பிட்ட தொகைப்படமாளிகைகளைக் கையேற்க வேண்டுமென்பிரித்தானிய படத்தயாரிப்பாளர் சம்மேளனம் தகவுரை செய்தமை ஈண்டு குறிக்கற்பாலது. ஆதலால் மண்டல முறையை நீக்கினால் உலகமே பாழாய்ப் போய்விடுமென எவரும் நினைக்கவேண்டியதில்லை.

படத்தயாரிப்பாளருக்கும் அவற்றைத் திரையிடுபவர்களுக்கு மிடையே தரகராய் இருப்பவர்தான் விநியோகிப்பாளர். ஆதலால் விநியோகிப்பாளர் படத்தயாரிப்பிலோ படங்களைத் திரையிடுவதிலோ ஈடுபட்டவர்களாய் இருத்தல்வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. ஆனால் பல நாடுகளிலே விநியோகிப்பாளர் படத்தயாரிப்பிற்கும் படங்களைத் திரையிடுவதற்கும் முதலீடு செய்கின்றனர். இலங்கையிலே மும்மூர்த்திகளாகிய விநியோகிப்பாளரே திரைப்பட உலகோடு தொடர்புடைய எல்லாத்துறைகளிலும் கோலோச்சுகின்றனர். இலங்கையிலேயுள்ள பெரும்பாலான படமாளிகைகளை உள்ளடக்கிய மூன்று மண்டலங்கள் மும்மூர்த்திகளின் ஆதிக்கத்திலே உள்ளன. அவையாவன : சிலோன் தியேட்டர்ஸ் மண்டலம், சிலோன் என்ற டெயின்மெண்ட் மண்டலம், சினிமாஸ் மண்டலம் வேறு சிறு மண்டலங்களும் உள்ளபோதிலும் இவையே பலம் பொருந்தியவை. ஒப்பந்தங்கள் மூலம் விநியோகிப்பாளருக்கும் திரையிடுபவருக்குமிடையே உள்ள தொடர்புகள் வரையறுக்கப்படுகின்றன. முப்பெரும் மண்டலங்களைப் பொறுத்தவரை அவை செயற்படுத்தும் ஒப்பந்தக் கட்டுப்பாடுகள் பெரும்பாலும் ஒன்றோடொன்று ஒத்தனவாயிருக்கின்றன. இதைத்தான் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்கிறார்கள் போலும்! இவ்விடயத்தையிட்டு திரைப்பட விசார

ஆப்பிரிக்கப் பழமொழிகள்

இரண்டுயானைகள் சண்டை செய்யும்போது புல்தான் வீணுகின்றது.

ஒற்றைக் கண்ணங்கள் உள்ள ஊரிட வசிக்கும்படி தேரிட்டால், உன்கண்களில் ஒற்றைப் பொட்டையாக்கிக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

கனிமண் ஈரமாக இருக்கும்போதே உபயோகப்படுத்து.

சிங்கத்தின் கர்ஜனைக் கேற்றபடியார் தான் நடனமாட முடியும்?

வெறுங்கை நக்கப்படுவதில்லை

ணைக் குழு சுவையான ஒரு நிகழ்ச்சியினைத் தனது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவ்வொப்பந்தங்களின் பிரதிகளைக் காண்பிக்குமாறு திரையிடுவோர்களுக்கு விசாரணைக்குழு உத்தரவிட்டபோது அவர்களின் பலர் தம்மிடம் பிரதிகள் இல்லை என்றே அதை எங்கேயோ தவற விட்டுவிட்டதாகவோ கூறினார்களாம். இவ்வொப்பந்தங்கள் இரகசியமானவை அவற்றை அம்பலப்படுத்தினால் விநியோகிப்பாளரின் நெற்றிக்கண் திறப்பட்டு தாம் சாம்பராகி விடுவார்களோ என அவர்கள் அஞ்சினர் போலும். ஆனால் விசாரணைக்குழு

விற்கு அதிகாரமிருந்ததினால் இவ்
வொப்பந்தப் பிரதிகளை விரியோ
கிப்பாளரிடமிருந்து பெற்று பார்
வையிட்டனர்.

ஒப்பந்தங்களின் பிரதான
கட்டுப்பாடுகள் வருமாறு : (அ)
மூன்று ஆண்டு தொடக்கம் ஐந்தா
ண்டுரை ஒப்பந்தம் செல்லுபடி
யாகும். அது காலாவதியானதும்
விரியோகிப்பாளர் விரும்பினால்
ஒப்பந்தத்தை புதுப்பிக்கலாம்.
இவ்வாறு புதுப்பிக்கும் போது
பெரும்பாலும் முதல் ஒப்பந்தத்
தில் வரையறுக்கப்பட்டிருந்த கால
எல்லையே மீண்டும் கடைப்பிடிக்க
ப்படும். (ஆ) தனது படமாளிகை
யில் திரையிடப்படும் எல்லாத்தி
ரைப்படங்களையும் ஒப்பந்தத்திலே
குறுப்பிடப்பட்ட விநியோகிப்பாள
ரிடமிருந்துதான் திரையிடுபவர்
பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் விரி
யோகிப்பாளரின் அனுமதியின்றி
வேறு எவரிடமிருந்தும் படங்க
ளைப்பெற்றுத் திடையிட முடி
யாது. (இ) சிலோன் தியேட்
டர்ஸ் மண்டலத்தைப் பொறுத்
துவரை, அம்மண்டலத்திற்கு வெளி
யேயுள்ள எந்தப் படமாளிகை
யிலாவதுநேர்முகமாகவோ மறை
முகமாகவோ திரையிடுவோருக்கு
அக்கறை யிருத்தலாகாது என
கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருக்கி
றது. மற்று இறு மண்டலங்களைப்
பொறுத்தவரை திரையிடுவோர்

இலங்கையில் எப்பாகத்திலாவது
புதிய படமாளிகையை நிறுவினால்
அதே விநியோகிப்பாளருடன்
மூன்பு செய்த ஒப்பந்தம் போன்று
புதிய ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள
வேண்டும். (ஈ) விநியோகிப்பாள
ருக்கு திரையிடுவோர் செலுத்த
வேண்டிய கட்டணத்தை ஒப்பந்
தம் வரையறுக்கின்றது. சிலோன்
தியேட்டர்ஸ் மண்டலத்தைப் பொ
றுத்தவரை விகிதாசார அடிப்ப
டையில் பணம் அறவிடப்படும்.
அதுவருமாறு : மாதத்தின் மொ
த்தவருவாயில் முதல் மூவாயிரம்
ரூபாய்க்கு முப்பத்தைந்து வீதமும்
அடுத்த ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஐம்
பது வீதமும் மிகுதிக்கு அறுபது
வீதமும் என அறவிடப்படும்.
அதே சமயம் விசேட அடிப்படை
யில்தான் இறக்குமதி செய்யும்
திரைப்படங்களுக்குசிலோன் தியே
ட்டர்ஸ் சிறப்புக் கட்டணத்தை
வசூலிக்கலாமென ஒப்பந்தத்தில்
வீதியுண்டு. சினிமாஸ் லிமிட்டெட்
மண்டலம் இரு அடிப்படைகளிலே
கட்டணத்தை அறவிடுகின்றது.எந்த
அடிப்படையில் திரையிடுவாரிடமி
ருந்துகட்டணத்தை அறவிட வேண்
டும் என நிர்ணயிப்பதற்கு விநியோ
கிப்பாளருக்கே உரிமையுண்டு.
முதல் அடிப்படை சிலோன் தியே
ட்டர்ஸின் விகிதாசார அடிப்ப
டையை ஒத்தது. இதன்படி முதல்
மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு முப்பது
வீதமும், அடுத்த ஆயிரம் ரூபா
ய்க்கு ஐம்பது வீதமும் மிகுதி

மொழி என்பது மனிதனது எண்ணங்களின் ஆடை

— ஜான்ஸன்

க்கு அறுபது வீதமும் அறவிடப் படுகின்றது. இரண்டாவது அடிப்படை வருமானு: முதல்தர படங்களுக்கு மொத்த வருவாயில் ஐம்பது வீதமும், இரண்டாந்தர படங்களுக்கு 40 வீதம் தொடக்கம் 45 வீதம் வரையும் (விநியோகிப்பாளரின் விருப்பத்தின் படி) சிங்களப்படங்களுக்கு 45 வீதம் தொடக்கம் அறுபது வீதம் வரையும் (விநியோகிப்பாளரின் விருப்பப்படி) கட்டணம் வசூலிக்கப்படும். முதல் தரப்படங்கள் யாவை இரண்டாந்தரப் படங்கள் யாவை என தீர்ணயிக்கும் உரிமை விநியோகிப்பாளருக்கே உண்டு. சிலோன் என்ரடெயின்மென்ற் மண்டலமும் இந்வகை அடிப்படைகளிலே கட்டணத்தை அற

விடுகின்றது. முதல் அடிப்படை சினிமாஸ் மண்டலத்தின் அடிப்படையை ஒத்தது. இரண்டாவது அடிப்படை வருமானு: முதற்றடவையாக ஓடும் படங்களுக்கு ஐம்பது வீதமும், இரண்டாந்தடவையாகவும், அதற்குப் பின்பும் ஓடும் படங்களுக்கு நாற்பது வீதமும் அறவிடப்படுகின்றது. மேற்கத்திய படங்களுக்கு விசேட விசுதாசார அடிப்படையிக்குட்டணம் அறவிடப்படுகின்றது. இது படத்திற்குப்படம் வேறுபடும். (2) சிலோன் தியேட்டர்ஸ், சிலோன் என்ரடெயின்மென்ற் மண்டலங்களைப் பொறுத்தவரையில் திரையிடுவோர் தமது படமாளிகையையோ தமது தளபாடங்கையோ, கருவிகையோ

யாழ் இலக்கிய நண்பர் கழகம் நடாத்தும்

சிறுகதைப் போட்டி

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சகலரும் போட்டியில் பங்கு கொள்ளலாம். அவர்கள் இக்கழகத்தில் உறுப்பினர்களாக இருத்தல் வேண்டும். தகமையுள்ள ஒருவர்குமுவே பரிசுக்கதைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும். ஐந்து பக்கங்களுக்குமேல் கதைகள் இருக்கக்கூடாது. முன்னர் வெளிவந்த கதைகளாகவும் இருத்தல் கூடாது.

போட்டி முடிவு தேதி 30-9-67

கதைகள் அனுப்பும் முகவரி :

சி. சிவஞானசுந்தரம், செயலாளர்

உயரிய நாவல்

ஏழாலை மேற்கு—சுன்கைம்.

வேறு எச்சொத்துக்களையோ விற்கவோ, ஈடுவைக்கவோ, குத்தகைக்கு விடவோ முடியாது. சினிமாஸ் லிமிற்றெட் மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரை திரையிடுவோர் தமது படமாளிகையைபோ தளபாடங்களையோ படக்கருவிகளையோ வேறு எச் சொத்துக்களையோ விற்கவோ குத்தகைக்குவிடவோ முடியாது. (ஊ) பிரவேசச் சீட்டுக்களையும், வேறு ஆவணங்களையும் வருவாயையும் பரிசீலிக்கும்விநியோகிப்பாளரின் பிரதிநிதிக்கு திரையிடுவோர் வாழ்க்கைப்படி வழங்க வேண்டும். (எ) சிலோன் தியேட்டர்ஸ் மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரை, படங்களை விநியோகிப்பாளரிடமிருந்து பெற்று அவற்றை அவர்களுக்குத் திருப்பிச் சேர்ப்பதற்கான செலவுகள் யாவற்றையும் திரையிடுவோரே செலுத்த வேண்டும், மற்ற இரு மண்டலங்களைப் பொறுத்தவரை விநியோகிப்பாளர் தமது சொந்தச் செலவிலேயே படங்களை திரையிடுவோருக்கு அனுப்புவர். ஆனால் படங்களை விநியோகிப்பாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பும் செலவுகளை திரையிடுவோரே ஏற்கவேண்டும். (ஏ) தமது படமாளிகைகளையும் கருவிகளையும் செம்மையான முறையில் வைத்திருக்கும் பொறுப்பு திரை

யிடுவோரையே சாரும். சிலோன் தியேட்டர்ஸ் மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரை, திரையிடுவோர் தமது படமாளிகைகளைச் செம்மையாக வைத்திருக்கின்றனரா என நிர்ணயிக்கும் உரிமை சிலோன் தியேட்டர்ஸ் தாபனத்தாருக்கே உண்டு. இதே போன்றுதான் சினிமாஸ் லிமிற்றெட் மண்டலமும், சிலோன் என்ரரெயின்மென்ற் மண்டலமும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கின்றன. மேலும் சினிமாஸ் ஸ்தாபனத்தாரின் ஒப்பந்தத்தின்படி திரையிடுவோர் தமது இயந்திரங்களையும், கருவிகளையும் குறிப்பிட்ட ஒரு தாபனத்திடம் கொடுத்து பழுது பார்க்க வேண்டும் என விதிக்கப்பட்டுள்ளது. படம் திரையிடப்படும்போது, படம் காட்டும் கருவியில் ஏதாவது கோளாறு திடீரெனத் தோன்றினால் திரையிடுவதை நிறுத்துவதற்கு சினிமாஸ் ஸ்தாபனத்தாருக்கும் சிலோன் என்ரரெயின்மென்ற் ஸ்தாபனத்தாருக்கும் உரிமையுண்டு. (ஐ) விநியோகிப்பாளர் வழங்கும் சுவரொட்டிகளுக்கும் வேறுவகை விளம்பரங்களுக்கும் உரிய செலவை திரையிடுவோரே செலுத்த வேண்டும். சிலோன் தியேட்டர்சைப் பொறுத்தவரை திரையிடுவோர் பிரவேசச் சீட்டுகள் முசலியவற்றை தமது சொந்தச் செலவிலே

நட்புக் கொள்ளும் விஷயத்தில் அவசரப்படாதீர்கள். நிதானமாக இருங்கள். நட்புக் கொண்டபின்னர் அந்தநட்பு நினைத்து நிற்க வழிதேடுங்கள்.

— சாக்ரடீஸ்

‘சிலோன் பிரின்சர்ஸ்’ தாபனத்தில் அச்சிட வேண்டும், என விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (ஒ) விரியோகிப்பாளர் தமது வீறுப்பப் படி படங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை திரையிடவோருக்கு வழங்குவர். மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட படம் எத்தனை நாட்களுக்குத் திரையிடப்படும் என்பதையும் விரியோகிப்பாளரே நிர்ணயிப்பார்கள். (ஒ) ஒப்பந்த விதிகளை மீறினால் தண்டனை விதிக்கலாம். சிலோன் தியேட்டர்ஸ் ஸ்தாபனத்தாரைப் பொறுத்தவரை இவ்வாறு திரையிடவோர் யாராவது ஒப்பந்தத்தை மீறினால் அவர்களுக்கு படங்கள் வழங்கப்படாது நிறுத்தப்படுவதுடன், ஒப்பந்தத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள எஞ்சிய காலம் முடியும்வரை நாளுக்கு இருதூற்றம்பது ரூபாய் நஷ்ட ஈடாக அவர்களுடமிருந்து அறவிடப்படலாம். மற்ற இரு மண்டலங்களைப் பொறுத்த வரை ஒப்பந்தங்களைத் திரையிடவோர் யாராவது மீறினால் அவர்களுக்கு படங்கள் வழங்கப்படாது நிறுத்தப்படும். தவிர ஒப்பந்தம் காலாவதியாகும் வரை வேறு யாரிடமிருந்தும் படங்களைப் பெற்றுத் திரையிட்டால் நாளுக்கு இருதூற்றம்பது ரூபாய் நஷ்ட ஈடாக அறவிடப்படலாம். (ஒ) விரியோகிப்பாளர் வழங்கும் படங்களை எக்காரணத்திற்காவது திரையிடவோர் திரையிடாது விட்டால், படத்தைக் காண்பிக்காத ஒவ்வொரு நாளைக்கும் நாளுக்கு இருதூற்றம்பது ரூபாய் தம் அவர்கள் நஷ்ட ஈடாக விரி

யோகிப்பாளருக்கொடுக்கவேண்டும். மேலும் இந்த ஒப்பந்தத்தை மீறியதாகக் கணித்து படங்கள் வழங்குவதை நிறுத்துவதற்கும் விரியோகிப்பாளருக்கு உரிமையுண்டு.

மேலே தரப்பட்ட ஒப்பந்த விதிகள்தான் முக்கியமானவை. இவற்றைத் தவிர வேறு விதிகளும் உண்டு. மத்திய காலத்திலே நிலக்கிழாருக்கும் அடிமைகளுக்கும் இடையே இருந்த தொடர்புகளை இவ்வொப்பந்தங்கள் நினைவூட்டுவதாக விசாரணைக்குழு குறிப்பிடுகின்றது. திரையிடவோருக்கு எத்தனையோ வகையான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், அதற்கைய கட்டுவிதிகள் விரியோகிப்பாளரைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. ஏன், படங்களைத் திரையிடவோருக்கு வழங்கவேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடுகூட இல்லையே! சினிமாஸ் ஸ்தாபனத்தாரின் ஒப்பந்தத்தின்படி அவர்கள் படங்களைத் தருவிப்பதில் சுணக்கம் ஏற்பட்டால் அல்லது எக்காரணத்திற்காவது படங்களை வழங்கத் தவறினால் அதற்கு அவர்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்லர். வெளிப்படையாகக் கூறப்படாவிட்டாலும் படங்களைவழங்க வேண்டிபொறுப்பு விரியோகிப்பாளருக்கு உண்டெனச் சிலர் வாங்கலாம். ஆனால் திரையிடவோரைக் கட்டுப்படுத்தும் விதிகள் யாவும் திட்டவாத்தமாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்க; விரியோகிப்பாளரை அதே போன்று கட்டுப்படுத்தும் விதியில்லாதிருப்பது

குறிப்பிடத்தக்கது. திரையிடுவோர் படத்தைத் திரையிடத் தவறில் நஷ்ட ஈடு செலுத்த வேண்டும். ஆனால் விரியோகிப்பாளர் திரையிடுவோருக்குப் படம் வழங்கத்தவறில் அவர்களுக்கு எந்தவித தண்டனையும் இல்லை. இது மட்டுமா? திரையிடுவோர் தமது படமானிககையோ, இயந்திரங்கையோ வேறு கருவிகையோ தாம் நினைத்தவாறு ஈடுவைக்கவோ, விற்கவோ முடியாது. அவ்வாறு செய்வதென்றால் விரியோகிப்பாளரின் அனுமதி பெற வேண்டியிருக்கிறது. தன்னுடைய சொத்தைத்தான் விரும்பியவாறு கையாள்வதற்குக் கூட ஒப்பந்தம் அனுமதிக்காவிடில் அஃது எவ்வளவு கொடியதாக இருத்தல் வேண்டும்! இது மட்டுமா? ஒப்பந்தத்தின்படி விரியோகிப்பாளரின் பிரதிநிதிகளுக்கு திரையிடுவோரே சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். இப்பிரதிநிதிகளை விரியோகிப்பாளரின் ஒற்றரென சிலர் வர்ணிக்கின்றனர். அப்படியாயின் தமது ஒற்றர் படைக்கு வேவு பார்க்கப்படுபவர்களிடமிருந்தே சம்பளம் பெற்றுக்கொடுக்கும் விரியோகிப்பாளரின் மேதாவிலாசந்தான் என்னே!

விரியோகிப்பாளருடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளும் திரையிடுவோர், கடலில் களம்கட்டி அதில் வைத்துள்ள கூட்டிலகப்பட்ட மீன்களைப்போல் தவிக்கின்றனர். குறிப்

பிட்ட மண்டலத்தைவிட்டு திரையிடுவோர் வெளியேருது தடுப்பதே விரியோகிப்பாளரின் நோக்கமாக இருப்பதால் ஒப்பந்த விதிகளும் கட்டுப்பாடுகளும் மிகக் கடுமையாக இருக்கின்றன. இவ் விதிகளின் சில நடைமுறையில் அமுலாக்கப்படுவதில்லை என்பது உண்மைதான். ஆனாலும் இத்தகைய கொடிய விதிகளடங்கிய ஒப்பந்தம் நீதிமன்றத்திடல்செல்லுபடியாகுமா என்பது ஐயத்திற்குரியது. அப்படிச் செல்லுபடியாகாது விட்டாலும், அதை எதிர்ப்பதற்கு பெரும்பாலான திரையிடுவோர் துணியமாட்டார்கள் என்பதை நாம் மறத்தலாகாது. ஆதலால் விரியோகிப்பாளரின் சுரண்டலைப் பொறுத்துக்கொண்டு இவர்கள் அஞ்சி ஒடுங்கி வாழாவிருக்கவேண்டியது தான். கடுமையான விதிகள் இல்லாவிட்டால் மண்டலமுறையை வெற்றிகரமாக இயக்க முடியாதெனச் சிலர் நினைக்கலாம். இவ்வெண்ணத்திற்குப்போதிய ஆதாரமில்லை. கொடிய ஒப்பந்த விதிகள் பெரும்பாலும் இல்லாமலே 'ஒடியன்' மண்டலம் உருவாகியமை இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

விரியோகிப்பாளரின் ஆதிக்கத்தை முறியடிப்பதற்கு அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றவேண்டுமென விசாரணைக்குழு தகவுரை செய்தது. அதனைப்பின்பு ஆராய்வோம்.

(வளரும்)

எப்பொழுதும் கீழே விழாமல் இருப்பது புகழ்க்குரியதல்ல. விழும் போதெல்லாம் விழித்தெழுந்து முன்னேறுவதுதான் பெரும் புகழ் பெறும் வழி.

— கன்பூலியஸ்

ஜெயகாந்தன்

படைப்புக்கள்

க.ச.நாதன் - B.Sc.

இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில், தமிழில் சாதனை புரிந்த இணையற்ற ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களென ஓர் ஐவரையே என்னால் கூறமுடியும். சரியோ, தவறோ இது என் கணிப்பு. நூற்றாண்டின் துவக்கத்தே தோன்றித் தமிழ்க்கவிதைத் துறைக்கு மறுமலர்ச்சியூட்டிய மாமேதை பாரதி. அவரை அடியொற்றிக் கவிதைத் துறைக்கு ஒரு வேகத்தையும் விழிப்பையும் ஊட்டியவர் பாரதிதாசன். நாவல் ரகத்தறை போகிய வளம்பெறவில்லை எனினும், நாவலிலக்கியத் துறைக்குத் தன்னால் முடிந்தளவு சேவை செய்து வருபவர், டி. ஜானகிராமன். சிறு கதை இலக்கியத்துறைக்கு வளம் சேர்த்தவர்கள் பலரெனினும் யுகபுருஷர்கள் என இருவரையே கூறலாம். அவர்கள் புதுமைப் பித்தனும் ஜெயகாந்தனுமேயாகும். புதுமை பித்தன் காலத்தால் இறவாக்கதைகள் பலவற்றை அவர் காலமாகிய முப்பதுக்களில் எழுதிப் புகழ் பெற்றார். அவர் சிறப்பு நிலைபற்றி இலக்கிய விமர்சகர்களிடையே கருத்து

வேறுபாடு சிறிதும் இல்லை. ஆனால் ஜெயகாந்தனுடைய பணியைச்சாடுபவர்கள் இல்லாமலில்லை. புதுமைப் பித்தனுக்கு இணையாக, ஏன் இன்னும் சில வகைகளில் சிறப்பாக எழுதிவருபவர் ஜெயகாந்தன் ஒருவரே. இவருடைய பணி இன்னும் ஓயவில்லை. இவர் பணி தொடர்ந்து கிடைப்பது தமிழிலக்கியத்திற்கு நற்பயனாகும்.

ஜெயகாந்தன் திடீரென மிகக் குறுகியகாலத்தில் பெரும் புகழும், பிரபலமும் பெற்றமைக்கு இவருடைய படைப்பாற்றலும் எழுத்து வன்மையுமே காரணமாகும். இவர் மக்கள் சமுதாயத்தை அணுகி அனுதாபத்துடனும், மனிதாபிமான உணர்வுடனும் ஆராயும் திறன் வியக்கத்தக்கதாகும். இவர் தமது கதைகளில் மனிதனின் ஏழமை குறித்தும் அவனிடம் மலிந்துள்ள கேவலமானதும் அற்பமானதுமான நிகழ்ச்சிகள் குறித்தும் எழுதுகின்றார். ஆழமான தெளிவுடைய நயமிக்க நளின நடையில் இவர் மனிதமனத்தின் அடித்தளத்தில் வளர்ந்து சிதைந்து மக்கி

மண்ணகிப் பூச்சியரிப்பதுபோல் அரித்துப் புற்றாய்க் குவிந்திருக்கு முணர்ச்சிகளை, மனக்கிளர்ச்சிகளை ஆசைகளைக் கனவுகளை உட்சென்று உசாவி உணர்ச்சி பூர்வமாகத்தீட்டும் சித்திரங்கள் மிகச் சிறப்புடையனவாகும்.

எழுத்தில் மனிதரூபங்களை வடித்து உணர்ச்சிமிக்க உரையாடல்புலம் உயிர்ப்பையும் துடிப்பையும் பெய்து, புதிய நடையில் புதுக்கருத்து விளக்கங்களுடன் கதை சொல்லும் பாங்கு ஜெயகாந்தன் ஒருவருக்கே கைவந்த கலையாகும். இவருடைய கதைகள் பல பொதுவாகச் சென்னை நகர மக்கள் வாழ்வையே பகைப்புலமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டவைகளாகும். இவர் தமது கதைகளைப் பேச்சு வளக்கி உள்ள மொழிநடையையே தொடுபரடாக் கி வலுவான நடையில் கனமான விஷய அடக்கத்துடன் எழுதுகின்றார்.

ஜெயகாந்தன் ஐம்பதுக்களில் எழுதத் தொடங்கியவர். புதுமைப் பீத்தன் வாழ்ந்த காலத்திற்குச் சற்று மாறுபட்ட காலகட்டத்தில் வாழ்மிவர், தான் வாழும் சமூகத்தை ஒரு புதிய யுகமாகவே இனம் காண்கின்றார். இத்தகைய புதிய யுகத்தில் தோன்றும் இலக்கியங்கள் புதிய கருத்துக்களுக்கு இடம் தராமல் பழைய நியாயங்களை வலியுறுத்துவதாயின் அவ்விலக்கியங்கள் அவற்றிற்குரிய ஒழுக்கத்தை அந்தஸ்தை இழந்து

விடுகிறது எனக்கூறும் ஜெயகாந்தன்; இலக்கியங்கள் ஒழுக்கங்களை வலியுறுத்த வேண்டும் தர்மார்த்தங்களை உபதேசிக்க வேண்டுமெனும் கொள்கைக்கு மாறுபட்டவரல்ல. எனினும் ஒழுக்கங்களும், தர்மங்களும் சோதனைக்குட்பட்டு, வாழ்கையின் விபரீதமுக்குக்களில் சிக்கித்திணறி முரண்படும்பொழுது இலக்கியங்கள் அவற்றைப் புதிய ரூபத்தில்தான் பிரதிபலிக்க முடியுமென்பதை நன்குணர்ந்து, தனது படைப்புக்களில் இத்தகைய பிரதிபலிப்பினையே உருவாக்கி வெற்றி பெற்றுள்ளார் எனலாம், இவருடைய எழுத்தின் மகிமையை அறியாதவர்களுக்கு இது சற்றுக்கசப்பான அனுபவமாக இருப்பதில் வியப்பில்லை. "சமூக வாழ்வின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும் இலக்கிய சன்னிதானத்தின் புனிதமான சிறு வளக்கின் ஒளியில் கூடப்பார்க்க நமது கண்கள் கூசினால் நமக்கு ஆத்ம விமோசனமேயில்லை என்று ஜெயகாந்தன் ஓர் சந்தர்ப்பத்தில் கூறியிருப்பது இப்படிப்பட்ட அரைவேக்காடுகளை நினைத்து வருந்திய விசார மனோபாவ நிலையில்தான் என நாம் நினைக்க வேண்டியுள்ளது.

ஜெயகாந்தனுடைய கதைகளைப் படிப்பதற்குமுன் அவருடைய எழுத்தின் அந்தரங்கத்தியை, இலக்கியச்சிறப்பை நன்கு உணரவேண்டும். உணராதவரை அவர் ஓர் பிரச்சனைக்குரியபடைப்

பாளியாகவும், அவர் கதைகள் புரிந்து கொள்ளமுடியாத புதிதாகவுமே இருக்கும்.

தன்னைச் சுற்றிவாழும் மக்களைப் பூரணமாக அறிந்துகொண்ட இவர் தனது இலக்கியப்பணிக்கு எதார்த்த வாழ்வில் கூறுகளையே மூலவற்றாகக் கொண்டுள்ளார். எதார்த்த இலக்கியம் படைப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு வாழ்க்கையை நகல் செய்து ஏமாற்றும் வித்தை இவருக்குக் கைவராதகலை. பலதரப்பட்ட மக்களின் வாழ்வைத் தரிசிக்கும் இவர் அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையைப் பல்வேறு கோணங்களில் பார்த்து அதனைச் சார்ந்தும், உள்ளடங்கியும் உகிர்த்த, உலர்ந்த சூகாய் வேரூய் மறைந்திருப்பதனையும் தொட்டுணர்ந்தி முழுமை காண்பதில் சிறந்து விளங்குகின்றார்.

தம்மை மறைத்துக்கொண்டு போலியாக வாழத்தெரியாது தினமும் சமூகத்தின் அடித்தள வாசிகளாகிய சேரிமக்கள் பற்றியும் தங்களைச் சமூகத்தின் ஒழுக்க அளவு கோலாகப் பாவித்துப் பாவனை பண்ணும் விவஸ்தை கெட்டமேல் தட்டுப் பிரகிருதிகள் பற்றியும் அழகான பலகதைகள் எழுதியுள்ள இவர் தனது படைப்புக்களுக்கோர் இலக்கிய பூர்வமான தெளிந்த நோக்கத்தையும், அந்தஸ்து தையும், தனித்துவத்தையும் உணர்த்தத் தவறவில்லை இவருடைய தனித்தன்மைகளில் தலையாயது நடைமுறை

யை ஒட்டிப் பிறரால் ஒதுக்கீதங்கள் எக்கூடிய அற்பமான கருப்பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கதைபுனைவதே. சுயதரிசனம், பிரம்மோபத்தசம் முதலிய கதைகள் இதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும். இவ்விரு கதைகள் மூலம் காட்டும் பிராமண ஐயங்கார சமூகத்தின் சித்திரங்கள் அரிய கலைப்பொக்கிஷங்களாகும். இத்தகைய கதைகளே இவரைத் தமிழகத்தின் சிறந்த ககாசிரியர்களின்று பிரித்து உலக இலக்கியாசிரியர்களுடன் இணைசேர்க்கின்றன.

சுயதரிசனம் கதையே இவருடைய கதைகளில் மிகச் சிறந்த தெனலாம். இக்கதையின் தனிச்சிறப்பு அதன் பாத்திரப்படைப்பாகும். கணபதி சாஸ்திரிகள் என்ற உயிர்த்துடிப்புள்ள வைதிகரின் சித்திரம் என்றென்றும் மறக்கமுடியாததொன்றாகும். இப்பாத்திரம் யுகமாற்றத்தின் விளைவாகப் பிராமண சமூகத்தின் நிகழும் சீரழிவைப் பிரதிபலிப்புடன், அவரை அந்தச் சமூகத்தில் தற்காலப் பிரதிநிதியாகக் காட்டுகின்றது. அவர்கள் சமூக நெறிகளைச் சரிவர்ப்பின் பற்றி ஒழுக முடியாமல் திணறிப் பூதகலை அறுத்தெறித்துவிட்டு உரை உறவைவிட்டு ஒடிவிடுகின்றார். அவர் பிரிந்தபின் அவருடைய பிள்ளைகளும் மாட்டுப் பெண்ணும் அவரை முன்பு வெறுத்தொதுக்கியதை மறந்து அவர் பிரிவைத் தாங்காமல் அந்தரங்கமாக ஒருவருக்கொருவர் தெரியாமல் இரகசியமாக

கண்ணீர் சிந்துப்பொழுது கதை
 யைப் படிப்பவர்கள் ஒவ்வொருவ
 ரும் நெருக்கமான ஒருவரைப்
 பிடிந்ததுபோன்ற தவிப்பை அனுப
 விப்பது ஜெபகாந்தனின் படைப்
 பாற்றலின் வெற்றிக்கோர் எல்லைக்
 கல்லாகும். யுகசந்தி—ஒரு பகல்
 நேரப் பஸஞ்சர் வண்டியிலே,
 மௌனம் ஒரு பாஷை முதலிய
 மிகச் சிறந்த சிலுகதைகளில் மனி
 தன் தனக்குத்தானே அமைத்துக்
 கொண்ட கட்டுதிட்டங்களையும் கண்
 மூடிப்பழக்கவழக்கங்களையும் சூசா
 ரஒழுக்கங்களையும் போலித்தன்மை
 களையும் மரபு பிறழாமல்—கலைய
 முகு மிளிர தனதுபாத்திரங்களின்
 இயல்பான நடைமுறை ஒழுக்கத்
 தின் மூலமாகத் தகர்த்தெறியும்
 அழகு இவருக்கே கைவரப்பெற்ற
 தனிப்பெரும் கலையாகும், அத்து
 டன் தன் பாத்திரங்களைப் பரந்
 துபட்ட ஜனசமுத்திரத்தின் பிரதி
 மைகளாக அமைப்பதோடு அந்
 தப்பாத்திரங்கள் மூலமாக மனி
 தனுக்குச் சொல்லவேண்டியதனைத்
 தையும் சொல்லி விடுகின்றார். மனி
 தன்மீது அளப்பரிய காதுல் கொண்
 டுள்ள இவர் அவன் வாழவேண்
 டும் எனும் துடிப்பால் வள
 மான ஓர் எதிர்காலத்தை அவ
 னுக்குச் சுட்டிக் காட்டுவதோட
 மையாக; அவனைப் புதியதிசை
 நோக்கி நம்பிக்கையுடன் நடை
 போடத் தளம் அமைத்துக் கொ
 டுகின்றார். இத்தன்மையினைப்

புதுமைப் பித்தனின் படைப்புக்
 களில் காணமுடியாது. பித்தனு
 டைய பிற்காலத்துக் கதைகள்
 நம்பிக்கை வறட்சியெனும் தடத்
 துள் வீழ்ந்து அடைபட்டுவிட்ட
 நிலையில் இவருடைய கதைகள்
 புதிய ஒளி மிகுந்த திசைநோக்கி
 நகல்வதை நம்மால் உணர முடி
 வது இவர் சிறப்பினையே காட்டு
 கிறதெனலாம்.

இவருடைய அண்மைக்கா
 லக் கதைகள் சிலவற்றில் தனது
 கருத்தை, இலக்கிய நோக்கத்
 தை, வாசகர்கள் புரிந்து சொள்
 ளவில்லையோ! எனும் தவிப்பை,
 நம்பிக்கையற்ற தொனியில் கலை
 யம்சத்தை மீறிய சொற் கோர்
 வையால் சித்தரிக்க முனைவதை
 ஓரளவு தரிசிக்கலாம். இது இவரு
 டைய எழுத்தை, சற்றுப் பல
 வீனப்படுத்துவதோடு கதைகின்
 றூரணத்துவப் பொலிவுக்கு ஓரளவு
 ஊறு விளைவிப்பதாய்வுளது.

ஜெயகாந்தனுடைய படைப்புக்
 களாய் சிலர் வெளியே இருக்கிறார்
 கள் முதலிய தமிழில் புதிய சிறப்
 பான முயற்சிகள் சமீபத்தில் தின
 மணிக்கத்தரில் வெளியான பலவீன
 ங்கள்' எனும் ஓரங்க நாடகம்
 இவரைத் தமிழ் நாட்டின் டென்ரிசி
 வில்லியம்ஸ்சாக அறிமுகம் செய்
 யும் காலம் வெகுதூரத்தில் இல்லை
 என்பதையே காட்டுகிறது.

லுணுவை

“நசன்”

லுணுவையில் கடைபெற்ற சம்பவம் இன்று பத்திரிகைகளிலும் மக்களிடையேயும் பெரும்பரபரப்பை உண்டு பண்ணியுள்ளது. இப்படியான ஒழுக்கானங்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் யாது என நாம் வினவுதல் தற்பொழுது சாலச்சிறந்ததாகும். சடவாதிகள் வறுமையே விபச்சாரத்தின் வேர் என வா தாடுவர். ஆனால் லுணுவையில் அகப்பட்டோரில் ஒரு சிலர் திருமண வாழ்வில் ஈடுபட்டு செல்வத்துடனும் செல்வாக்குடனும் வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பது பத்திரிகைகளின் வாயிலாக நாம் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. ஆகவே பொருளாதார இக் கட்டைவிட வேறு ஏதோ மன இயல்புக்கோளாறுகள் தான் இப்படியான மனப்பிறழ்வுகளுக்கும் காரணமாகவுள்ளன என்பதும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய ஒன்றாகும்.

வறுமையற்ற நாடாகிய சோவியத் குடியரசில் கூட திருமண விலக்குதல்களும் உண்டு. ஆகவே மனதுக்கு, உணவும், உடலுறவும் தவிர வேறு விடயமும் தேவை என்பது புலனாகிறது. மனிதனை ஆட்டுவது மனம் அதற்கு என்றைக்கும் ஒருவித கூட்ட உணர்ச்சி வேண்டியதாயுள்ளது. இந்தக்கூட்ட உணர்ச்சிக்கு ஒரே வழித்தோன்றல், பரணை, சமயம், கட்சி எவையாயினும் கருவாக அமையலாம்,

நகர வாழ்க்கை தனி வாழ்க்கை ஒரு வீட்டிலுள்ளோருக்கு அயலவரைத் தெரியாது. இவ்வித வாழ்க்கைமனதிற்கு ஒரு தென்பற்ற சபலமான கிலையையே கொண்டு வந்து விடுகின்றது.

பிரபுத்தவத்தை நாம் வீறும்பவில்லை. ஆனால் அதில் ஓர் நன்மை முதலாளித்தவத்தை விட இருக்கத்தான் செய்தது. பிரபுத்துவ அமைப்பின் கீழ் ஒவ்வொருவரும் சமூக அமைப்பில் தமக்கொரு இடமுண்டு என்று எண்ண வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் முதலாளித்துவ உலகில் சமூக இனத்தனிகள் அறுக்கப்படுவதனால் கூட்ட உணர்ச்சி உடைந்து விடுகிறது. தனியாள் வரலாறுகளை அலசியபோது அதி கமான விபசாரிகள் கூட்டு வாழ்க்கையின்றி, தாம் செய்வதை கண்டிப்பதற்கு ஆட்களற்ற குடும்பங்களிலிருந்தே வந்துள்ளார்கள். ஒரு பிள்ளையின் குணம் அமைவதற்கு முக்கிய காரணம் அது தன்னைப் பற்றிக்கொண்டுள்ள மதிப்பிடேயாகும். இம் மதிப்பீடு, சூழல் ஆகியவை அவர்களை எப்படி நடத்துகின்றது என்பதில் தங்கியுள்ளது. அவ்விதமான பிள்ளைகளை நாம் நடத்தும் விதம் தாழ்மை உணர்ச்சி உண்டு பண்ண ஏதுவாகிறது. இத் தாழ்வு மனப்பான்மையை நிவர்த்தி செய்ய வயது வந்ததும் அக்குழந்தைபெண்கை இருந்தால் தன்னை மதிக்கும்,

வீரும்பும் பல ஆண்டுகளின் கரங்
களை பலதடவை நாடுகின்றது. அர
வணைப்பை விரும்புகின்றது.

கறுவாக்காடு போன்ற உயர்
நாகரிகச் சமூகங்களில் தாய்மார்
கள் சதா பரபரப்புடனும் தன்ன
லத்துடனும் வெளிப்பகட்டுடனும்
காணப்படுகிறார்கள். பிள்ளைகளுக்
குக் குழந்தைப் பிராயத்தில் வளர்ச்
சிக்கு வேண்டிய அன்பைக்கொடுக்க
இவர்களுக்கு நேரம் இருப்பதில்லை.
இச்செய்கையானது பிள்ளைகளின்
மனவெழுச்சிப் படிவத்தில் ஓர்கோ
ணலை உண்டு பண்ணி மனவளர்ச்
சியைத் தடைசெய்கின்றது. குழந்
தையாக இருக்கும்போது அன்புக்
காக ஏங்கிக் கிடந்த பிள்ளை, பின்
தாம் நாயாக வருங்காலத்திலும்
அன்பைக் கொடுக்க இயலாதிருக்
கின்றது. இதனால் இக்குறைசந்திக்
குச்சந்ததி பரிமாறப்பட்டு பிரச்சி
னைக்குரிய பிள்ளைகளை உண்டுபண்
ணுகிறது. கறுவாக்காட்டுப் பெண்
கள் எப்படி உடம்பால் வேலைசெய்
யவிரும்புவதில்லையோ அதேபோல்
மனதாலும் ஒருவரைக் காதலிக்
கத் வேண்டியதில்லை. அவர்கள்
காதலை கொள்வனவு செய்வர்.
ஆனால் விற்பனவு செய்ய இயலாத
தன்னலமிகள். இதனாலேயே ஒவ்
வொரு சோரத்துவழும் அவர்கள்

ளைத் தட்டி எழுப்பும் தூண்டுதலாக
அமைகிறது.

ஒரு பெண்ணுக்கு நமது நாளா
வட்ட நடவடிக்கை இது. இது ஓர்
ஆண்மகளை வாழ்விக்கும் சமூகம்
எனக்காட்டுகிறது. உதாரணமாக
பெண்குழந்தைகள் பெண்குழந்தை
கள் பிறந்தால் துக்கப்படுகிறோம்.
இதற்குக் காரணம் பொருளாதார
அமைப்பு என்பதை மறுக்கவில்லை.
நாம் நடத்தும் விதத்தினால் நிரந்தர
மான ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மை
அவர்கள் மனதில் உண்டாகிறது.
ஆனால் பெண்பாலாரில் விவேகமா
றேறும், உணர்ச்சி வசப்பட்டோ
ரும் இந்தக்கொடுமைமை இலேசாக
அவர்கள்மேல் திணிக்கவீடுவதில்லை
இச்சிறுபான்மையோரே பெண்உரி
மைக்கு போரிடுவோராய், சீவிய
கால் முதிய கன்னிகளாய், ஈற்றில்
விபச்சாரிகளாகவும் தென்படுகிறார்
கள். கடைசியாகக் கூறப்பட்டதும்
எதிர்ப்பையே குறிக்கிறது. ஆனால்
அவர் எடுத்த பாதை சிறந்ததில்லை.
அவ்வளவுதான் இந்த "எதிர்ப்பில்"
ஒருவித ஆக்கிரமிப்பும் உண்டு
இதனாலேயே மேற்கத்திய நாடுக
ளில் விபச்சாரிகள் சண்டித்தனத்
திலும் பெயர் பெற்றுள்ளார்கள்.
பெண்ணுக்கு பெண்மையான வாழ்
வில் பரிமளிப்பு உண்டு என்பதை
நாம் நமது நடத்தையில் காட்ட
வேண்டும்.

லுணவைப் பிரச்சினையைப் பற்றி நாம் அலட்சியமாக இருந்து விடுவதற்கில்லை. வளர்ந்து வரும் இளந்தலைமுறை எப்படிச் சிந்திக்குறது என்பதை நாம் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும். அதே நேரம் அந்த இளந்தலை முறையினரின் ஆசை அபிவிருத்திகளைக் காதுகொடுத்துக் கேட்பதுடன், அவர்களது பிரச்சினைகளை நாம் அனுதாபத்துடன் அணுகப் பழக வேண்டும். குறிப்பாகத் தாய் தந்தையர்கள் தமது குழந்தைகள் மீது ஆக்கிர

மிப்புச் சர்வாதிகார மனப்பான்மை காட்டாமல், அவர்களது மனஉணர்ச்சிகளை அலட்சியம் செய்யாமல் இருந்தாலே போதும். அவர்களை ஆக்கபூர்வமானபாதைகளில் திருப்பிவிடலாம்.

லுணவைச் சம்பவங்களை வெறும் ஒழுக்க சம்பந்தமான பிரச்சினையாக மாத்திரமல்ல மனத்தத்துவ ரீதியாகவும் நாம் சீர்தூக்கிப்பார்க்கவேண்டும்.

வருந்துகின்றோம்

பல நூற்றுக்கணக்கான ஆராய்ச்சி நூல்களையும் இலக்கியப் புத்தகங்களையும் எழுதி வெளியிட்ட பிரபல ஈழத்து நூலறிஞர் திரு. ந. சி. கந்தையாபிள்ளை சென்ற வாரம் நுடூர்லியில் காலமானார் என்பதைக் கேட்டுத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகமே திடுக்கிட்டது. நீண்டநெடுங் காலமாகத் தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்து, சென்னையில் பலநூற்களை பதிப்பித்து வந்த கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் பண்பாலும், பணிவாலும், அறிவாலும் ஒரு மேதையாகவே திகழ்ந்தவர்.

அன்றாது பிரிவை எண்ணி ஈழத்து இலக்கிய உலகம் தனது ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றது. மல்கையும் இந்தப் பேரிழப்பிற்காக வருந்துகின்றது. ——— ஆசிரியர்

ஒக்டோபர் இதழ்
ஆண்டு மலராகத்
தயாராகின்றது

கா. சிவத்தம்பி
'வரதர்'
அ. ந. கந்தசாமி
நந்தி
இ. ஆர். திருச்செல்வம்
'குறமகள்'
பா. பாலேஸ்வரி
அகஸ்தியர்
எஸ். செல்லத்துரை
தாண்டோன் றிக்கவிராயர்
நீலாவணன்
மகாகவி
ம. பார்வதிநாதசிவம்
க. சச்சிதானந்தன்
தில்லைச்சிவன்
அம்பி
வி. கந்தவனம்
காரை, செ.சுந்தரம்பிள்ளை

இர. சந்திரசேகரன்
கனக. செந்திநாதன்
அ. செ. மு.
ஏ. ஜே. கனகரெட்டு
ஏ. இக்பால்
முகம்மது சமீம்
பெரி. சண்முகநாதன்
எம். கோபாலரெத்தினம்
பாமா. இராசகோபால்
சசி பாரதி
யாழ்வாணன்
பிரேம்ஜி
டொமினிக் ஜீவா
ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை
க. கணேசலிங்கம்
கலாகேசரி ஆ.தம்பித்துரை
சங்கீதபூஷணம் ஆ. நமசிவாவம்

ஆகியோர்கள் இம் மலரில் எழுதுகின்றனர்.

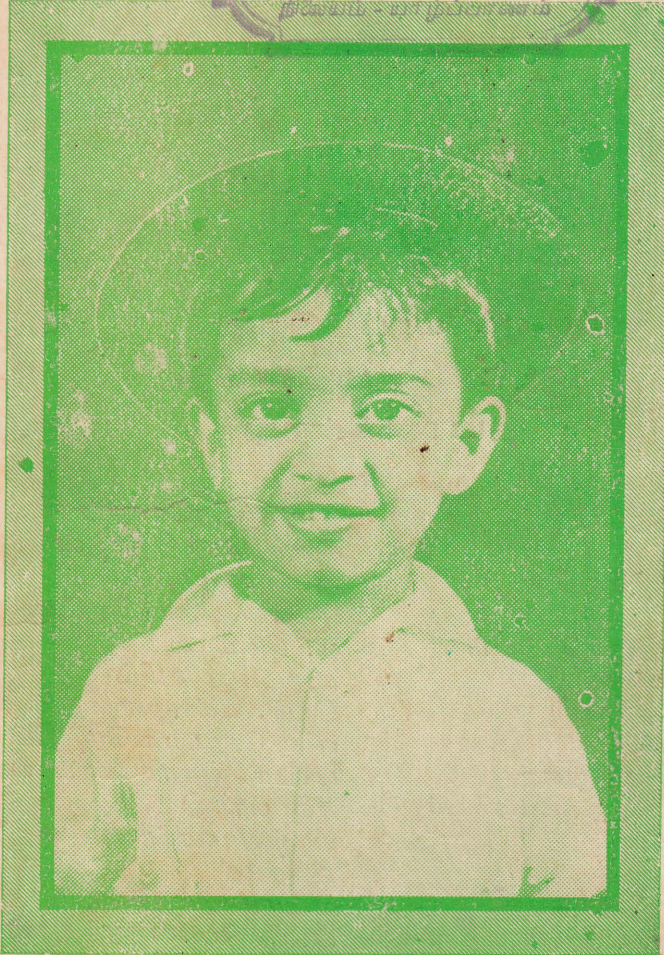
தொடர்பு கொள்ளுங்கள் :

“ மல்லிகை ” அலுவலகம்
60, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

SEPTEMBER

கி. இ. க. த. இ. டி. டி. கள்.
பூபாலசிங்கம். புத்தகசாலை
57, பஸ் நிலையம் முன்பு,
27, பஜார் வீதி. புண்டிச்சேரி
நிலையம். புண்டிச்சேரி

MALLIKAI

SELLAMS

THE HALLMARK OF QUALITY PHOTOGRAPHS

PHONE: 436.

JAFFNA

யாழ்ப்பாணம், 6), கஸ்தூரிபார் வீதியில் இருப்பவரும் மல்லிகை ஆசிரியரும்
வேளியிடுவருமான டொமினிக்ஜீவா அவர்களால், யாழ்ப்பாணம் கஸ்தூர்
திருவள்ளுவர் அச்சுத்தில், அச்சிட்டு வேளியிடப்பெற்றது.